

“Succévalet ska upprepas”

Sverigedemokraterna satsar stort inför höstens kyrkovalet

Sverigedemokraterna ställde för första gången upp i kyrkovalet 2001 och vann två mandat i Kyrkomötet, två mandat i Stockholms och Lunds stiftsfullmäktigen samt ett par lokala mandat. I år satsar vi på att upprepa succévalet och vinna större inflytande inom kyrkan.

Björn Söder, partisekr.

bjorn.soder@sverigedemokraterna.se

I århundraden har kyrkan i såväl glädje som sorg varit en omistlig del av det svenska folkets liv. Svenska kyrkan och kristendomen är oupplösligt sammanflätade med vårt lands kultur och historia. Genom den betydelse som Svenska kyrkan har haft i skapandet av vår svenska identitet, kan denna aldrig jämföras med något annat religiöst samfund och dess öde är en angelägenhet för alla svenskar. Troende såväl som icke troende. Detta förhållande är också grundorsaken till Sverigedemokraternas kyrkopolitiska engagemang.

Valet den 18 september är ett mycket viktigt val. Det är viktigt att Sverigedemokraterna får din röst i kyrkovalet. Vi behövs i Svenska kyrkan eftersom vi idag är den enda kraft inom kyrkan som vill återskapa den traditionella kyrkan och står fast vid de klassiska värdena. Vi anser att kyrkans lära ska vila på Bibeln och att kyrkan ska försvara kärnfamiljens, moralens och etikens ställning i vårt land.

Valet är också viktigt - även för icke troende. Vill du ha en politisk kursändring i Sverige har du möjlighet att i detta val sända en tydlig signal till dagens makthavare, såväl inom som utom kyrkans värld. Utnyttja din demokratiska rättighet - en rättighet man nu på flera håll inom kyrkan ifrågasätter - och gå och rösta på Sverigedemokraterna den 18 september. Valet är viktigt!

Sverigedemokraterna ställer upp i kyrkovalet över hela landet. Vi kan-

Sven-Inge Dahlman, kandidat till Lunds stiftsfullmäktige, och Gabriella Johansson, Sverigedemokraternas förstanamn i valet till Kyrkomötet, har stora möjligheter att ta plats i kyrkans beslutande församlingar efter valet den 18 september. Foto: Björn Söder.

diderar i valet till Kyrkomötet och regionalt i tio av landets 13 stift. Dessutom ställer vi upp i ett antal lokala val.

Enligt en undersökning gjord av Kyrkans Tidning står Sverigedemokraterna för den största ökningen, 81

procent, av antalet kandidater i kyrkovalet. Det beror förstås på att vi den här gången haft större möjligheter att planera och att intresset för kyrkovalet växte inom partiet efter framgångarna 2001. Den här gången sluter hela partiet upp bakom sats-

ningen, och vi är fast beslutna att upprepa succén från senast. Jag vill därför uppmana alla sverigedemokratiska medlemmar och sympatisörer att verkligen rösta den 18 september. Rösta för såväl kyrkans som partiets framtida utveckling.

Centrum mot rasism - ett fiasko

Svenska Dagbladet avslöjade nyligen att organisationen Centrum mot rasism, som blev känd genom sin kampanj mot glassen Nogger Black, slösat med de tilldelade skattepengarna...

Sidan 3

Hotet mot demokratin

På DN Debatt i början av juli skriver Ilmar Reepalu, ordförande i Svenska kommunförbundet, och Lars Isaksson, ordförande i Landstingsförbundet, om hoten mot politiker och presenterar samtidigt en undersökning som Temo gjort...

Sidan 7

Nytt svenskt världsarv

Vi har tidigare haft en artikelserie om de svenska representanterna på Unescos världsarvslista. Nu kan vi glädjande nog komplettera denna artikelserie...

Sidan 11

Skolavslutning i moské?

SIDAN 3

Richard nekans arbete igen

SIDAN 9

Kampanj inför kyrkovalet

SIDAN 10

JIMMIE ÅKESSON
SVERIGEDEMOKRATERNAS PARTIORDFÖRANDE

Vi kräver folkhemmet åter!

Runt om i partiet pågår just nu en debatt om välfärden. Ett antal inlägg på SD-Kurirens hemsida tar upp ämnet och debattörer vill ha svar av partistyrelsen på en rad punkter. Ämnet är angeläget och blir säkert en avgörande faktor i nästa års valrörelse. Debattörernas otålighet är därför förställd, men kanske också aningen förhastad. Partiledningen har inte mandat att på egen hand fatta beslut åt partiets medlemmar i så stora och övergripande frågor. Däremot står flera av svaren att finna i våra åsiktsdokument. Viktigast är det allra sista stycket i principprogrammet, som med tydlighet talar om varje medborgares rätt till ekonomisk och social grundtrygghet.

I den dagsaktuella välfärdsdebatten är det framför allt tre punkter som överskuggar de övriga; arbetslösheten, sjuktalet och sjukersättningen. Oavsett vem som sätter agendan går det inte att förneka dessa frågor betydelse för utvecklingen i vårt land. Det finns förstås fler. Hur får vi ordning på den svenska skolan? Hur ska vi kunna ge våra äldre en värdig ålderdom? Hur ökar vi tillgängligheten inom vård och omsorg?

Rötterna till den svenska välfärds-kollapsen är inte svåra att spåra. En allmän moraluppluckring med fusk och fiffel har förstas gjort sitt. Detta i kombination med godtrogna och likgiltiga myndigheter har urholkat själva grunden i den svenska modellen. Det är samtidigt naturligt att vi i kvartalskapitalismens tidevarv, med strukturomvandlingar och globalisering, mår allmänt sämre såväl fysiskt som psykiskt.

Det finns förstås fler bovar, men den enskilt största av dem lyckades vi sverigedemokrater identifiera redan vid tillblivelsen av vårt parti. Den förda massinvandringspolitiken står i motsats till den svenska välfärdsmodellen på åtminstone två plan. För det första kostar den enorma summor pengar, som hade gjort nytta på andra håll i samhället. För det andra har den tagit död på den inre solidaritet som är helt grundläggande för en solidarisk välfärdsmodell. Klart står att vi måste välja - mångkultur eller välfärd?

För oss är valet enkelt!

Övergången till tabloidformat har glädjande nog tagits emot positivt. Den kritik som inkommit till oss på redaktionen har i stort sett utslutande handlat om att tidningen inte längre är häftad. Till saken hör dock att kostnaden för häftning är så hög att vi hade tvingats halvera upplagan om vi hade valt detta alternativ, något som i dagsläget inte är aktuellt, då målet med vår verksamhet måste vara, vilket jag påpekade i förra numret av SD-Kuriren, att sprida våra nyheter till en så bred skara människor som möjligt. Glädjande nog har också utdelningen av tidningen fungerat bra på många håll, varför förra numret redan är slut. Nu gäller det dock att arbeta med logistiken så att vi får verklig spridning på tidningen - från norr till söder, från öst till väst.

Ett led i arbetet med att sprida tidningen och dess nyheter är att öka antalet prenumeranter. Vi har i dagsläget fortfarande en hel del som väljer att endast lösa prenumeration, och eftersom övergången till tabloidformat har inneburit en avsevärd reduktion av priset, har vi valt att sänka prenumerationsavgiften till endast 50 kronor för 6 nummer, vilket förhoppningsvis ska generera fler prenumeranter - och i förlängningen även fler medlemmar till partiet.

I övrigt är det kyrkovalet den 18 september som är i fokus. Vi kan från partiledningens sida inte nog poängtera vikten av att vi alla försöker hjälpa till i valrörelsen efter bästa förmåga. Så tveka inte, hör av er till er lokalavdelning eller till ert distrikt. Vi kan alla bidra med något. Och all hjälp är välkommen, hur liten den än må vara!

RICHARD JOMSHOF
CHEFREDAKTÖR

© Sverigedemokraterna
Eftertryck tillåts endast om källan anges.

SVERIGEDEMOKRATERNA
Box 200 85, 104 60 Stockholm
Tel: 08-22 66 77, Fax: 08-643 92 60
E-post: info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-KURIREN
Box 130 45, 250 13 Helsingborg
Telefon: 0455-151 33
E-post: redaktion@sd-kuriren.info

HEMSIDA
www.sd-kuriren.info

**ANSVARIG UTGIVARE
& CHEFREDAKTÖR**

Richard Jomshof
Telefon: 0455-151 33
Mobil: 0736-26 06 61
richard.jomshof@sd-kuriren.info

REDAKTION

Björn Söder
bjorn.soder@sd-kuriren.info

Staffan Anderberg
staffan.anderberg@sd-kuriren.info

Rose-Marie Tofté
rose-marie.tofte@sd-kuriren.info

David Lång
david.lang@sd-kuriren.info

**ÖVRIGA SKRIBENTER
I DETTA NUMMER**

Andreas Fransson, Gabriella Johansson,
Mattias Karlsson, Tony Wiklander,
Jonas Åkerlund, Jimmie Åkesson

UTGIVNING

SD-Kuriren utkommer med minst sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

PRENUMERATION

Sex nummer - 50 kronor
Insättes på plusgiro 117 09 68 - 0

ANNONSERING

Se www.sd-kuriren.info
eller ring 0455-151 33.

UPPLAGA

28 000 ex (augusti 2005)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsurklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

ISSN 0284-6861.

**Besök SD-Kuriren på nätet!
Över 100 000 besök varje
månad. Uppdateringar
dygnet runt.**

[www.sd-kuriren.info]

Skolavslutning i moské?

Sedan slutet av 1990-talet har firandet av skolavslutningar i kyrkan varit ett ämne för diskussion varje vår. Många rektorer över hela landet ifrågasätter om barnen ska samlas i kyrkan, om flaggan ska hissas på skolgården eller om de kända kära sommarpsalmerna ska få sjungas. I stället för kyrkor har gymnastiksalar, aulor och andra större utrymmen använts vid samlingen.

Rose-Marie Tofte

Skolavslutningar i kyrkan är en gammal tradition som på senare är ifrågasatts. I Ornsköldsvik föreslog muslimer att skolavslutningen ska firas i moskéer vissa år, vilket artikelförfattaren menar inte har någon anknytning till svenska traditioner. Foto: Björn Söder.

I år har Skolverket i en skrivelse tolkat skolförfattningen vad gäller skolavslutningar. Formuleringen är kryptisk och tyder på en viss vända vid utformningen av texten: "Om den utformas så att tonvikten ligger på traditioner, högtidlighet och den gemensamma samvaron och inte på religiösa inslag kan skolavslutningen i kyrkan anses vara försvarligt".

Maken till förvirrad och motsäggande text får man leta efter. Skolavslutning i den form vi hittills firat den vilar på just traditioner. Att samlas i bygdens kyrka och känna gemenskap med andra närboende har förekommit i århundraden. Och att gå till en blomstermyckad kyrka med sina klasskamrater i stället för att vistas i det vanliga klassrummet sista skoldagen är högtidligt för alla barn. I traditionen ingår också några ord från en präst och dennas eventuella välsignelse samt ett par av våra älskade sommarpsalmer, "Den blomstertid nu kommer" och "I denna ljuva sommarmartid". Det är alltså detta som Skolverket vill skala bort. Men det går naturligtvis inte att uttrycka i klartext, därav ordkrumbukterna.

I en skola på Österlen angavs ett år att det var invandrarföräldrar som motsatte sig att deras barn skulle vara i en svensk kyrka vid skolavslutningen av rädsla för att "de skulle utsättas för otillbörlig religiös påverkan". Det var nog många som trodde att detta

argument var påhittat av rektorer som är vänsterinfluerade och som därför anser att kyrkan inte har någon plats i det svenska samhället.

Inte kunde väl vilt främmande människor, som kommit hit för att bo bland oss, få för sig att vilja ändra på traditioner som är så starkt förknippade med vårt kulturarv? Det har visat sig att åtminstone en sådan person finns.

I Ornsköldsviks Allehanda publicerades den 10 juni 2005 en artikel med rubriken: "Muslim ifrågasätter avslutning i kyrkan". Mannen är ordförande i muslimska föreningen i Västerbotten med fem barn i skolor och på dagis. Han uttalar sig sålunda: "För att ha en skolavslutning behöver inte barnen åka till kyrkan. Det ingår inte i läroplanen eller några regler. Det är ju frivilligt för skolan att välja att ha den i kyrkan." Han säger sig inte ha något emot det – förutsatt att skolorna börjar ha avslutningar i moskéer vissa år. "Varför måste vi ha en skolavslutning i kyrkan? Om Ornsköldsvik hade en moské – skulle skolan kunna tänka sig att ha avslut-

ningen där?"

På den frågan kan man bara svara enkelt; nej, det kan man inte tänka sig. En moské är en byggnad som det svenska folket inte har den minsta anknytning till. I dag syns inget spår av att kristendom och islam har gemensamma rötter, tvärtom är det enda som är gemensamt benämningen, substantivet religion.

Det finns i stort sett ingen samstämmighet mellan vår nutida kristna kultur och den muslimska när det gäller synen på kvinnor, barn, familjebildning, heder och ära, brott och straff eller arvsrätt, varför det blir konstanta problem att försöka förena de två i ett gemensamt samhälle. Den muslimska kulturen bygger i stort på shariilagor som stadfästs i koranen.

Att den svenska staten och kyrkan skildes åt år 2000 innebär inte att nationen därmed är avkristnad. Den svenska kulturen bygger på kristna värderingar och våra traditioner har vuxit fram ur dessa. Och bland dem ingår att våra skolbarn går till kyrkan vid skolavslutningar.

Gabriella Johansson vill ha nytt kyrkligt uppopp

Ett kyrkligt uppopp till stöd för de barn som drabbas av sexuella övergrepp – det vill Sverigedemokraternas toppkandidat till kyrkoval, Gabriella Johansson, uppmana till. Bakgrunden är det uppmärksammade fallet med den 13-åriga flickan från Motala som utsattes för sexuella övergrepp av fyra män med utländsk härkomst. Förövarna tilldömdes uppseendeväckande låga straff.

- Jag har med stigande fasa följt fallet med den lilla 13-åringen i Motala som utsattes för en gruppvaldtakt och där slutresultatet har blivit att en av männen som deltog vid övergreppen nu får högre skadestånd än offret. Samhällets behandling av den 13-åriga flickan i Motala och många andra barn i samma situation är fruktansvärd att bevittna och något måste göras, säger Gabriella Johansson.

- Jag uppmanar kyrkoledningen att lansera ett nytt kyrkligt uppopp med krav på bättre omhändertagande av minderåriga brottsoffer, betydligt hårdare straff för förövarna och obligatorisk utvisning av utländska sexualbrottslingar. Jag är övertygad om att ett sådant initiativ skulle få betydligt bredare stöd än de tidigare vansinneskampanjerna med krav på allmän amnesti för utlänningar utan skyddsbehov som uppehåller sig illegalt i Sverige och stöd till ensidiga bojkotter mot Israel, avslutar Gabriella Johansson

Fälld i sexmål begär skadestånd

Den 17-årige Sami Abdullah Ramazan, dömd i det uppmärksammade sexmålet i Motala, begär nu via sin advokat hela 130 000 kronor i skadestånd av staten, skriver corren.se den 2 augusti.

Ramazan satt under förra hösten häktad i fyra månader misstänkt för grov valdtakt, vilket han också slutligen fälldes för av tingsrätten. Som straff fick han ett års sluten ungdomsvård. Hovrätten valde dock att riva upp domen efter överklagan och mildra brottsrubriceringen till sexuellt utnyttjande och utnyttjande av underårig. I och med detta mildrades också påföljden till endast en månads ungdomsvård, ett straff som ansågs verkställt i och med de fyra månader Ramazan satt häktad.

Ramazan begär nu via sin advokat Sture Ragnarsson ersättning med 90 000 kronor, det vill säga 1 000 kronor per dag han satt häktad utöver det månadslånga straffet. Han begär dessutom 40 000 kronor i ersättning för att han tvingats förlänga sin skoltid med ett år på grund av de fyra månader han satt häktad. Två andra inblandade, "22-åringen" och "27-åringen", vilka i tingsrättens dömdes till fyra års fängelse och utvisning, friades dock helt i hovrätten och tilldömdes 92 000 kronor respektive 231 000 kronor i skadestånd.

Den utnyttjade 13-åriga flickan tilldöms samtidigt ett skadestånd på endast 90 000 kronor, vilket ska betalas gemensamt av Ramazan och den medtåtlade "31-åringen" som dömdes för sexuellt utnyttjande, vilket han fick åtta månaders fängelse för.

Regeringen Persson planerar för fler "jobb"

Statsminister Göran Persson talade under söndagen den 7 augusti i Björkvik. Störst uppmärksamhet fick statsministerns löfte om tusentals nya jobb i offentlig sektor som regeringen tänker satsa på i kommande höstbudget. Det som debattörer, ledarskribenter, politiker och ekonomiprofessorer särskilt uppmärksammat är hans uttalande om att utgiftstaket inte längre är lika viktigt som tidigare. Arbetslöshetsbekämpningen är nu högre prioriterad.

David Lång

david.lang@sverigedemokraterna.se

Det är tydligt att regeringens tidigare förhoppning om att arbetslöshetsproblemet skulle lösa sig självt kommit på skam. Sysselsättningsgraden är fortfarande i närheten av rekordlåga nivåer och ingen ljusning har ännu siktats trots skaplig tillväxt i ekono-

min. Göran Persson medgav att regeringens brist på agerande för ett år sedan varit ett misstag och tillade att det inte skulle upprepas den här gången. Han trodde inte att utgiftstaket skulle vara hotat av den utlovade satsningen eftersom statens inkomster utvecklas positivt samtidigt som utgifterna minskar. Däremot sade han att "om jag måste välja så går arbetslöshetsbekämpningen före".

Den kritik som riktats mot honom, bland annat av ekonomiprofessor Lars Calmfors, går ut på att ett slopande av budgetdisciplinen kan innebära förämrat förtroende för den svenska ekonomin och därmed kraftigt stigande räntor. Åtgärderna som borde vidtas är, enligt Calmfors, långsiktiga åtgärder för ökad flexibilitet på arbetsmarknaden och större intresse för den privata sektorn.

Till statsministerns försvar kan sägas att han befinner sig i en pressad situation där arbetslösheten bitit sig fast på höga nivåer samtidigt som opinionssiffrorna dalar och riksdags-

valet år 2006 närmar sig. Någoting måste göras och i dagsläget är det bara naturligt att förtroendet hos den breda massan av väljare prioriteras högre än det bland ekonomer och den borgerliga oppositionen. De förväntade satsningarna kommer troligtvis få plats under utgiftstaket, åtminstone om satsningarna görs i storleksordningen 4-5 miljarder kronor per år vilket Ilmar Reepalu (s), ordförande i samarbetsorganisationen Sveriges kommuner och lands- ting, räknar med. I antal nya jobb blir det cirka tio tusen.

Det är under Göran Perssons tid som statsminister som utgiftstaket, det vill säga en maximal nivå för de statliga utgifterna, införts. Persson har hittills varit mycket mån om att hålla sig under de fastställda taken vilket givit den svenska ekonomin trovärdighet. Det är inte sannolikt att Göran Persson särskilt gärna vill bryta disciplinen nu när det visat sig vara ett framgångsrecept och det inte verkar bli fråga om större satsningar

än vad som tidigare nämnts. Hans uttalande om vad som är högst prioriterat bör därför inte tas på alltför blodigt allvar.

Ett problem är dock att 10 000 nya jobb inte märks nämnvärt i statistiken eftersom antalet arbetslösa räknas i flera hundratusental. Talet i Björkvik måste därför betraktas som tämligen uddlöst. En kraftfull satsning som kan återskapa förtroendet för socialdemokratin skulle kräva det tiodubbla, det vill säga ökade kostnader på 40-50 miljarder kronor. Med en sådan satsning skulle Lars Calmfors troligtvis få helt rätt i sina farhågor om spräckt utgiftstak, minskat förtroende och åtföljande räntestegringar.

Ugglor i mossen kan också anses av Göran Perssons uttalande om att just arbetslösa invandrare är högt prioriterade i den nya satsningen. Det är alltså det mångkulturella experimentet som återigen visat sig misslyckat, och som nu ska tillåtas kosta oss ännu mer än tidigare. Om

den nya strategin är att successivt få in fler invandrare i offentlig sektor i syfte att ge service åt svenska åldringar så skaffar man sig också ett argument för att vi svenskar inte klarar oss utan utlänningar. "Om vi inte hade mångkultur, vem skulle då sätta upp gardinstänger och skotta snö åt våra gamla och sjuka?", kommer det heta. Vi har redan hört liknande argument med hänvisning till att det i dag finns yrken där invandrare är överrepresenterade.

Frågan är vad alternativet bland riksdagspartierna egentligen är. De borgerliga har talat om att öka flexibiliteten på arbetsmarknaden genom att underlätta ytterligare för utländsk arbetskraft att komma till Sverige och konkurrera med de hundratusentals arbetslösa som redan finns här. Svenska arbetstillfällen åt arbetslösa svenskar i första hand är tydligen en tanke som inte slagit någon.

Med anledning av Kungsgatsdomen

Domarna har fallit efter den uppmärksammade dödsmisshandeln av en 23-årig man på Kungsgatan i Stockholm. I Svenska Dagbladet den 26 juli säger advokat Silbersky att det i domen tydligt framgår att rättens uppgift inte är att söka efter sanningen. Detta är anmärkningsvärt, inte därför att det skulle vara en förkastlig princip per definition, utan därför att det visar att rättsväsendet inte alls har kunnat anpassa sig till de nuvarande förhållanden som råder i Sverige.

Jonas Åkerlund

Jag menar så här; söker du sanningen och dömer efter den sanning du tycker dig ha funnit, finns ju en uppenbar risk för att du dömer någon felaktigt eftersom din bild av sanningen kanske var ofullständig eller direkt felaktig. Domstolen har i det här fallet resonerat amerikanskt. I USA söker domstolen inte sanningen utan den rättsliga prövningen sker efter ett strikt regelverk. Om polisen i USA överskrider sina befogenheter genom att exempelvis öppna en bils bagageutrymme utan att regelverket gav polisen rätt att göra detta, ja, då spelar det ingen roll om man i bagageutrymmet hittar graverande bevismaterial, det får ändå inte användas. Det märkliga är att den svenska tingsrätten inte var konsekvent och dömde som man gjorde i fallet med mordet i Malexander; gemensamt uppsåt, samtidig närvaro och gemensamt ansvar.

Kulturen fundamental

I vårt gamla Sverige var det inget konstigt att gärningsmän och vittnen delade samma väntrum. Det var ju gärningsmännen som skulle straffas, deras anhöriga skulle skämmas. Att vittnen skulle skrämmas till att begå mened fanns inte alls med i bilden. I ett sådant samhälle fungerar det ju att lita till vittnen och teknisk bevisning. Man behövde inte spänna bågen för hårt genom att därutöver söka sanningen. Det som hänt är dessvärre en ofrånkomlig följd av det mångkulturella samhället. Media är synnerligen väl medveten om detta. Därför förtigs allt oftare gärningsmännens etniska och framför allt kulturella tillhörighet. Den kulturella tillhörigheten är en så fundamental fråga att den förtjänar ett lite mer närgånget studium:

Vi människor är sociala varelser, vi klarar oss inte ensamma utan måste forma grupper där vi lever tillsammans. Alla dessa grupper har ambitionen att ge medlemmarna en så bra tillvaro som möjligt. En första förutsättning är att man kan identifiera de som tillhör den egna gruppen. En andra förutsättning är att man kan kommunicera så väl med gruppmedlemmarna att man själv förstår och blir förstörd på rätt sätt. En tredje förutsättning är att gruppens normer och regelverk är så väl kända och erkända av alla i gruppen att det blir möjligt att nästan alltid kunna prognostisera vilka konsekvenser en handling får. Det är därför som förväntningar - och fördomar - utvecklas i gruppen, utan dessa skulle tillva-

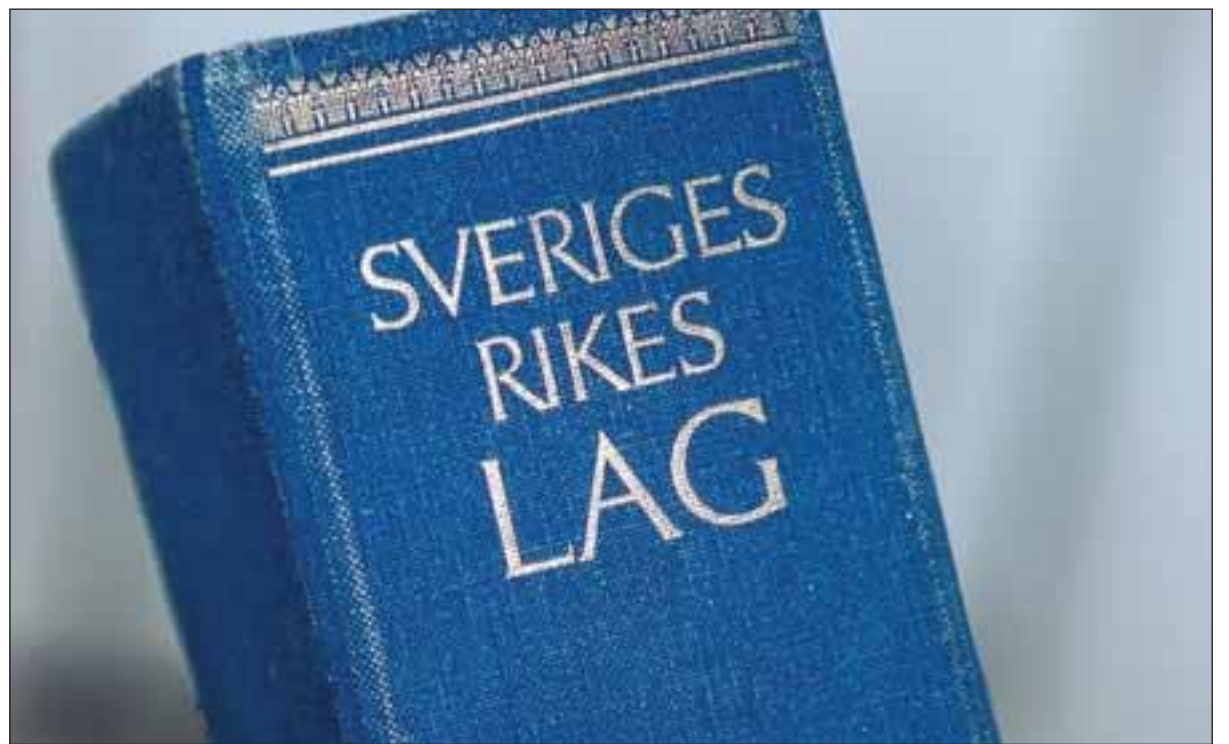
ron bli hopplöst komplicerad och den enklaste sak ta mycket lång tid att utföra. Det är lätt att glömma att hela vår tillvaro styrs av förväntningar i den meningen att vi på förhand har en uppfattning om vad vi kan förvänta oss, utan att egentligen veta om den uppfattningen är riktig i det enskilda fallet. När jag exempelvis går till en busshållplats bär jag med mig en specifik förväntning om att bussen ska komma i någorlunda utsatt tid, att bussföraren kan köra buss, och att bussen kommer att följa den rutt som är angiven för den aktuella busslinjen. Jag vet ju faktiskt ingenting om den buss som faktiskt kommer, jag vet heller ingenting om just denna bussförare, men mina förväntningar om samvaron i min sociala grupp, om den kultur vi har i vår gruppmedlemskap, gör att min förväntning får mig att avstå från att pröva just denna bussförarens tillförlitlighet. Och det går onekligen fortare att kliva på bussen om man inte först behöver korsförhöra bussföraren.

Så här fungerar ett samhälle som är homogent i kulturellt hänseende. I ett sådant samhälle kan vi avläsa varandra och förutse varandras reaktioner och handlingar, även om vi inte känner varandra personligen. Vår kultur

“Vi svenskar känner ju oss som en del av det samhälle där även rättsväsendet ingår. Men det gör ofta inte den från en främmande kultur, den känner endast lojalitet och samhörighet med den egna slakten, klanen eller folket.”

har som alla andra kulturer sina fel och brister. Men det är inga okända fel och brister vi har att göra med. Det är på samma sätt som med medicinska sjukdomstillstånd, mot vissa fel finns motmedel och behandling, mot andra finns isolering/karantän. Själva samhället har utvecklat en slags immunitet mot ett större antal kända faror. Enskilda individer kan naturligtvis ändå drabbas, men samhället som sådant hotas inte. Vi lär oss att leva med dessa ofullkomligheter, exempelvis att folk begår brott, och kan tycka att tillvaron är ganska god ändå.

Det riktigt stora problemet uppstår när vi får kontakt med en för oss främmande kultur. Så länge kontakten är begränsad till ett fåtal individer eller att kontakten, som vid resor till avlägsna länder, är av kortvarig och frivillig natur, kan problemen närmast framstå som pittoreska. Den övergripande överenskommelsen som finns i den egna kulturkretsen berörs inte. Våra normer och våra fördomar är fortfarande funktionella för vårt umgänge i den egna gruppen.

Domarna har fallit efter den uppmärksammade dödsmisshandeln av en 23-årig man på Kungsgatan i Stockholm. Artikelförfattaren menar att rättsväsendet inte alls har kunnat anpassa sig till de nuvarande förhållanden som råder i Sverige, där den kulturella mångfalden fört med sig vitt skilda moral- och rättsuppfattningar. Foto: Björn Söder

Men om kontakten inte är begränsad i vare sig tid eller antal, när den inte längre sker på frivillig basis, då har samhällskroppen smittats av en sjukdom den saknar immunitet emot.

Samhället skyddslöst

Allra först prövas de motmedel vi känner och själva använder oss av; vi sätter in förståelse, pengar, överseende och positiv särbehandling. När det inte ger resultat tillgriper vi karantän/isolering. Vi gör detta fast våra “läkare” vägrar acceptera att deras föreskrivna motmedel inte fungerar, utan hävdar att det endast behövs motmedel i ständigt större doser, då kommer det sjuka att försvinna. Av denna orsak är “läkarna” kritiska till den de facto-karantän som vår kulturgrupp har tagit till för att värja sig mot den främmande, icke kompatibla, kulturen. Riktigt allvarligt blir det efter en tid när vi upptäcker att vare sig motmedel eller isolering hjälper. Vår kultur kontamineras av en kultur mot vilken vi saknar motståndskraft. Hela det sociala umgänget i vår kultur bygger bland mycket annat på förutsättningen av närmast total frånvaro av inslag som är mycket framträdande i de främmande kulturerna. I vårt svenska folkhem förutsattes det att alla förstod det goda med en statsmakt och en offentlig sektor i folkets tjänst. Därför skulle man bidra till den gemensamma kassan. Därför skulle man lita till de tjänstemän som var satta att förvalta vår gemensamma egendom och dess verksamhet. Därför förväntades vi även förstå att det låg i allas vårt intresse att vi även som privatpersoner uppträdde ärligt även när det var till vår omedelbara nackdel. Visst är blod tjockare än vatten, men vi insåg att det bästa sättet att gynna sin egen familj var att stödja en samhällsapparat som var stark nog att vid behov kunna göra det vi i den egna familjen inte kunde förmå.

Behövs ingen kristallkula

Ett sådant samhälle är fullständigt skyddslöst när det konfronteras med

en kultur där staten ses som något obehövt och utsugande, där släkterelationer är det avgörande, där en tjänsteställning är en självklar plattform för korruptionsinkomster, där lögnen till förmån för den egna gruppen är självklara, där det privat utövade våldet ger trygghet och status. Vårt samhälle är skyddslöst därför att våra egna medlemmar aldrig kommer att kunna förbli opåverkade av den kultur som kan förefalla så mycket starkare än den egna. Här har smittspridningen redan gått ganska långt. Många etniska svenskar som lever nära de främmande kulturerna strävar efter att bli upptagna i den nya kulturen eftersom de ser hur maktlös vår egen kultur framstår. Denna utveckling kommer inte att stanna av sig

“I vårt gamla Sverige var det inget konstigt att gärningsmän och vittnen delade samma väntrum. Det var ju gärningsmännen som skulle straffas, deras anhöriga skulle skämmas.”

själv. Om inget görs kommer snart många poliser att finnas på gängens avlöningslistor. En domare får välja om han vill få 100 000 kronor eller om han vill se sin dotter mördad. Varje människa är ju bärare av sin kultur. Den som vill veta Sveriges framtid behöver ingen kristallkula. Den behöver endast göra ett studiebesök i något av de länder som har kulturberikat vårt Sverige.

Det jubel som utbröt i Stockholms tingsrätt när de i stort sett friande do-

marna offentliggjordes illustrerar mycket väl hur en främmande kultur påverkar ursprungsbefolkningen.

Bryr sig inte

I vår svenska kultur är vi ju medvetna om att “lagen straffar inte allt hon ogillar”. Det faktum att en vän eller en anhörig går fri eller får ett lindrigt straff i en situation där det är uppenbart att vederbörande exempelvis medverkat till att döda den som påpekat det olämpliga i att urinera i andras portuppgång föranleder ingen glädje hos svensken. Svensken kan nog samtidigt känna lättnad över att slippa konsekvenserna av sina handlingar samt skuld över det som skett. Vi svenskar känner ju oss som en del av det samhälle där även rättsväsendet ingår. Men det gör ofta inte den från en främmande kultur, den känner endast lojalitet och samhörighet med den egna slakten, klanen eller folket. Svensken bryr man sig inte om. Det är därför man jublar.

När framför allt unga svenskar ser hur företrädare för andra kulturer med lätthet kan sätta sig över lagar och normer, och utan påtagliga konsekvenser tillåts leka med och förhåna inte bara polis och domstol och försäkringskassa och socialkontor utan dessutom behandla svensken godtyckligt i största allmänhet, är det inte förvånande att ett ständigt stigande antal svenska ungdomar ansluter sig till invandrargängens synsätt och gemenskap eftersom den uppfattas som starkare än det svenska samhället. Därför dröjer det nog inte så länge förrän vi får se även svenska föräldrar använda våld för att fritaga sin våldtäktsdömda son, i likhet med vad som händer i Sundsvall för en tid sedan. Vi i Sverigedemokraterna vet däremot vad som måste göras om vi inte vill se Sverige försvinna likt ett indianfolk i Nordamerika. Den som vill leva i ett Sverige som är ett rätts-samhälle, har endast en sak att arbeta för; repatriering/utvisning av de element som är främmande för ett svenskt rättssamhälle innan de begår brott.

Centrum mot rasism - kostsamt fiasko

Tidningen Svenska Dagbladet (SvD) avslöjade nyligen att organisationen Centrum mot rasism (CMR), som startade sin verksamhet 2003 på initiativ av dåvarande integrationsminister Mona Sahlin och blev känd för allmänheten genom sin kampanj mot reklamen för GB-glassen Nogger Black, slösat med de tilldelade medlen.

CMR har sammanlagt tilldelats 14 miljoner kronor i skattemedel från regeringen, pengar som skulle användas till utbildning och forskning. Organisationen verksamhet har dock visat sig vara näst intill obefintlig och CMR präglas i stället av inre stridigheter och interna bråk. Benito Miguel från Immigrantinstitutet, som ingick i arbetsgruppen som bildade CMR, menar att kritiken mot glassreklamen just var till för tysta ner oegentligheterna inom organisationen.

Obefintlig verksamhet

Det visar sig att CMR, med sina tre anställda och elva styrelseledamöter, inte gjort någon egen granskning och rapport kring rasism, etniska trakasserier och homofobi sedan starten 2003. Statistiken om så kallade hatbrott som finns att tillgå på deras hemsida visar sig vara gjord för över fem år sedan.

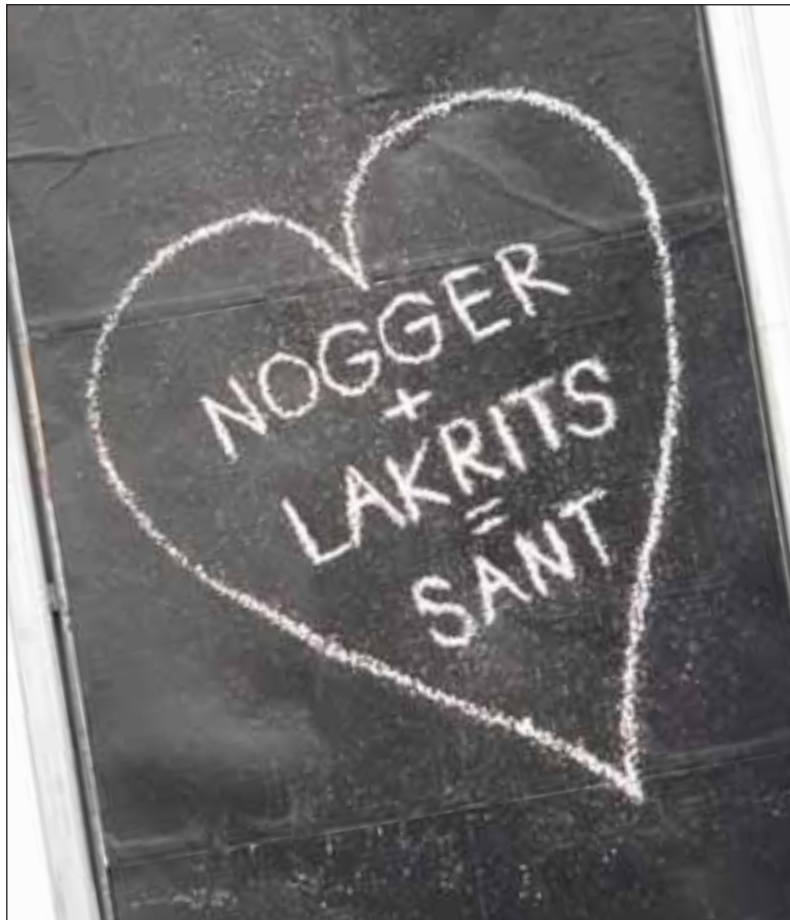
I stället har medlen gått till löner, arvoden, en mängd restaurangbesök, hotellövernattningar och rejäla kontorslokaler. Trots att kansliet är på hela 180 kvadratmeter, vilket räknat på de tre anställda i praktiken blir 60 kvadratmeter per person, och innehåller ett sammanträdesrum, har flertalet möten hållits på konferensan-

läggningar och övernattningar på dyra hotell i Stockholm – där även besökare från Stockholmsregionen övernattar. I maj 2004 övernattade man till exempel på SAS Radisson i Frösundavik, där de billigaste rummen kostade 2 200 kronor. Till detta kom sedan kostnaden för hyra av konferensrum och en ordentlig middag med starkare drycker.

Amina Ek, verksamhetschef från CMR, medger att möjlighet funnits att hålla föredrag, sammanträden och övernattningar i de egna lokalerna, men att man velat ha något mer "bekvämare" och "lyxigare". Ek förfogar över en egen handkassa innehållandes 10 000 kronor, och det är kassörens uppgift att se till att handkassan alltid innehåller pengar; det vill säga om pengarna tar slut ska nya tillföras. Ek har vid flera tillfällen ombetts redovisa vad pengarna använts till, något hon dock vägrat att göra.

Svenska Dagbladets granskning visar att enbart under 2004 gjorde CMR restaurangbesök och hotellövernattningar för omkring 600 000 kronor. Renovering av de hyrda kansli lokalerna och inköp av nya möbler gjordes samtidigt för 330 000 kronor. I år är dessutom renoveringar för ytterligare 140 000 kronor planerade. Kassören Raili Borg förklarar de ytterligare renoveringarna med att den helt nya inredningen kan komma att behöva repareras, eller "om toaletterna går sönder eller så" som hon uttrycker det i SvD.

CMR har också lagt 45 000 kronor på tre annonser i en liten "antirasistisk" tidning vid namn Mana och sponsrat basketlaget Solna Vikings

Enligt CMR:s egen webbsida är målet med organisations verksamhet att utgöra en "ledande nationell och internationell aktör i arbetet mot rasism och andra former av intolerans".

med 150 000 kronor. Styrelseledamoten Lamine Diengs påstås ha personliga kontakter med laget därav sponsringen.

Skyller i från sig

Antero Sjöman, ordföranden i antidiskrimineringsbyrån i Göteborg – en av medlemsföreningarna i CMR,

tycker att verksamhetsrapporterna klart visar att kostnaderna i jämförelse med innehållet är på tok för höga (andra medlemsföreningar är Vänsterpartiet, Stockholms arbetarkommun och fackföreningen SKTF), och kallar det hela för "låtsasverksamhet som inte har med antirasism att göra". Gunno Gunnmo, före detta läns-

polismästare i Stockholm och numera utredare på justitiedepartementet, anser att det saknas strategi, mål och riktlinjer för verksamheten.

Kritik slås tillbaka

Kritik kommer också från moderaternas integrationspolitiska talesman Tobias Billström som menar att gränsen mellan opinionsbildning, myndighetsutövning och ideell verksamhet är otydlig. Billström anser vidare att inga vettiga insatser gjorts och att organisationens medel slösats bort, varför han nu vill att statens sätt att bilda opinion ska granskas. Tomas Uddin på Integrationsverket har dessutom knutit till sig forskare utifrån som påbörjat en utvärdering av CMR:s verksamhet som beräknas vara klar 2006.

Kritiken mot CMR slås dock tillbaka av organisationens ordförande Stig Wallin som menar att det behövs en buffert för att klara verksamheten i framtiden om bidragen skulle utgå. Verksamhetschefen Amina Ek anser att kritiken är kränkande och vinklad och menar att uppgifterna om representation och toppstyrning är missvisande, samtidigt som hon säger att det tar tid att bygga upp en verksamhet från "scratch". Matti Laukkanen, styrelseledamot i CMR, förklarar i sin tur att anledningen till att inga egna forskningsinitiativ tagits av CMR beror på att Paul Lappalainen's statliga utredning inväntas.

**Andreas Fransson
Richard Jomshof**

Lika för alla i Sverige?

Ett modeord inom politiken idag är idén om representativitet och att alla församlingar, bostadsområden och jag vet inte allt, ska spegla samhällets sammansättning. Att skapa grupper efter hur samhället ser ut är en nykommunistisk idé, som tyvärr slagit rot rejält i Sverige. Idén om att den enskilde individens bakgrund eller åsikter är viktigare än vad individen i själva verket kan sprida sig som ogräs. Det anses inte passande att vara kompetent och ha kunskaper eller erfarenheter som andra inte har.

Tony Wiklander

En redaktör på en småländsk tidning gick nyligen hårt åt Sverigedemokraterna och försvarade sitt beslut att använda epitetet "främlingsfientlig" om partiet. Anledningen var att Sverigedemokraterna vill begränsa invandringen till Sverige. Dessutom menade redaktören att Sverigedemokraterna

bedömer folk efter vart de är födda. Undertecknad kan inte låta bli att fundera på om moderaterna och de andra borgerliga partierna är skattefientliga då de önskar ett begränsat skatteuttag från medborgarna i Sverige? Svar lär jag aldrig få på frågan. Att vi inom Sverigedemokraterna skulle bedöma folk efter vart de är födda är däremot nonsens. Men att alla människor har lika värde innebär naturligtvis inte per automatik att alla människor i världen har rättigheten att bosätta sig i Sverige och få tillgång till det välfärdssystem som vi betalt och byggt upp gemensamt.

När Ibrahim Baylan lanserades som ny skolminister så nämndes hans utomeuropeiska bakgrund mer än hans kompetens. Sanningen är den att Baylan, liksom en rad andra ministrar, saknar den formella kompetensen. I stället har de rätt informella kontakter och rätt åsikter för att komma på fråga. Nepotism, eller svågerpolitik, är kanske ett epitet som borde användas i samband med att socialdemokraterna omnämns i tidningarna, eller varför inte antirasisterna? Att anse att en person ska gå före på grund

av sitt ursprung eller deras åsikter har blivit antirasistiskt - i alla fall så länge det är en svensk som diskrimineras.

Personligen tycker jag lika illa om diskriminering oavsett vem det drabbar. För att ta till en liknelse; när jag var liten grabb och spelade boll så var det alltid de bästa som valdes först och de som var mindre talangfulla som valdes sist. Inget vackert för dem som valdes sist, men det var ingen som frågade vart någon kom ifrån eller vad de hade för åsikter. När spelet var igång tvekade man aldrig med en passning för att först fråga vilka åsikter de hade eller vart deras föräldrar kom ifrån. Skickligheten på plan och att alla spelade samma spel med samma regler var avgörande. Skulle politiken idag omsättas till fotboll hade lagen spelat efter olika regler och ingen hade vågat passa till någon av rädsla för att bli anklagad för diskriminering.

Sverige har blivit fantastiskt. Tyvärr inte åt det positiva hållet.

Tony Wiklander är Sverigedemokraternas vice partiordförande.

TILL STÖD FÖR VALFONDEN

ALMANACKA 2006

FÖRHANDBESTÄLL SD:S VÄGGALMANACKA MED BILDER FRÅN VERKSAMHETEN 2004 OCH 2005. ÖVERSKOTTET GÅR OAVKORTAT TILL VALFONDEN.

LEVERANS SKER I GOD TID FÖRE ÅRSSKIFTET.

150 :- /ST

VID KÖP AV MINST TIO ALMANACKOR - 130 KR/ST. PRISER EXKL. PORTO. KÖP EN BUNT OCH SÄLJ VIDARE I DIN LOKALAVDELNING ELLER TILL VÄNNER OCH BEKANTA.

BESTÄLL PÅ WWW.SVERIGEDEMOKRATERNA.SE ELLER TELEFON 040-19 13 85.

Öppet brev till radions Ring P1

Vi hör i stort sett dagligen talas om äldre som far illa i det mångkriminala och mångkulturella Sverige; äldre som misshandlas grovt med allt ifrån knytnävar till basebollträn och järnrör, äldre som rånas i sina hem såväl som ute på gator och torg, äldre som inte längre känner igen det som en gång var ett mycket tryggt och harmoniskt Sverige.

Just detta faktum fick den 16 maj 2005 en äldre man att ringa till radio-programmet "Ring P1" och påtala det fega våldet som utförts mot äldre personer de senaste åren. Programledaren Tappas Fågelberg kommenterade detta i sin vanliga raljerande stil med att "kriminalitet är charmlöst, trist och dumt" och "det förekommer inte alls i den utsträckning du påstår" samt "den typen av kriminalitet har minskat". Före detta fängelsedirektör Ann-Britt Grünwald ringde också upp och gav Tappas medhåll. Hon sade bland annat att det finns massor av felaktiga föreställningar och att massmedia piskar upp stämningen. Som vanligt urskuldades misssådarna med att de kommer från enormt fattiga förhållanden och har själva varit utsatta för det ena och det andra samt att "de är inga kallhamrade människor".

Följande öppna brev riktat till redaktionen för "Ring P1", vilket tar upp några av de mest uppmärksammade fallen med dödlig utgång de senaste åren, berättar däremot någonting helt annat:

□ Den 31 maj i våras hittades en 67-årig kvinna och hennes 70-åriga sambo döda på en gård på Härnön utanför Härnösand. Det rör sig troligen om rånmord och paret har med stor sannolikhet bragts om livet med något trubbigt föremål. Enligt uppgift har ett par med koppling till öststaterna sökts för mordet. Fallet är dock ännu olöst.

□ En 53-årig kvinna, invandrad från Libanon, hittades i juni 2004 rånmördad i sitt hem i Södertälje. Hennes

man hittades samtidigt svårt misshandlad. Tre män kom att anhållas för dådet. Ingen av männen häktades dock för mordet. En av männen, "icke kallhamrad" och född i Libanon, kom däremot att häktas för en rad andra brott. Han satt tidigare bland annat häktad misstänkt som delaktig i en brutal gruppvåldtäkt på en 17-årig flicka i Farsta år 2001 (flickan gruppvåldtogs i sin lägenhet varefter hon bakbands och skällades i badkaret).

□ I mitten av maj 2004 hittades en 84-årig kvinna, Gulli Wirdestedt, knivhuggen till döds på köksgolvet i sin bostad i Alvesta. Den "icke kallhamrade" 22-årige mördaren Herbert Ricardo Caceres Willouta hade brutit sig in i kvinnans bostad sedan han misslyckats med att stjäla hennes bil och där bragt henne om livet. 22-åringen dömdes till livstids fängelse.

□ 80-åriga Ingrid Svensson i Söderhamn hade i mars 2004 varit på banken och hämtat ut 1000 kronor. Några timmar senare hittades hon svårt blödande i trapphuset bara några meter från sitt hem. Hon avled senare av skadorna hon fått när hon föll i stentrappan då de båda "icke kallhamrade" ynglingarna, 18- och 19-åriga Daniel Mimmon och Daniel Karlsson, försökte rycka väskan ur händerna på henne. De dömdes till skyddstillsyn och slutna ungdomsvård för överfall.

□ Den funktionshindrade lantbrukaren Arne Salomonsson mördades den 25 januari 2004 och hittades död på trappan till sin villa i Båraryd, norr om Gislaved. Fallet är fortfarande ouppklarat.

□ Torsdagen den 8 januari 2004 hittades lantbrukaren Rolf Nilsson brutalt ihjälslagen i sitt hem i Esbjörnåla mellan Urshult och Tingsryd. Mannen hade dödat av trubbigt våld mot huvudet. De "icke kallhamrade" mördarna, Dragan Simic och Srdjan Milisevic, var serbiska medborgare.

□ En 55-årig lantbrukare, Yngve Christensson, rånmördades på ett bestialiskt sätt i sitt hem i Sjöboda i Traryd i juli 2003 av "icke kallhamrade" kosovoalbaner – bytet blev endast 1 300 kronor. Christensson misshandlades och kvävdes till döds. Mannen hittades fastbunden i en stol och försedd med munkavle. Christensson hade utsatts för kraftigt våld mot huvudet. Två av männen dömdes till åtta års fängelse vardera för dråp. Den tredje mördaren, 22-årige Arsim Asllani, är fortfarande på fri fot och internationellt efterlyst.

□ Den 77-årige Nils Bergman hittades den 14 november 2002 mördad på en gångväg i Skärholmen. Han hade mördats när han var på väg hem från kyrkan och hittades med en "skärskada från ansiktet ned mot halsen" – han hade med andra ord halalslaktats. Fallet är fortfarande olöst. Det har dock spekulerats kring om Mijailo Mijailovic (som senare kom att dömas för mordet på Anna Lindh) kan vara den skyldige.

□ Den 28 januari 2002 hittades den 70-årige Laszlo Sasdy, bördig från Ungern, mördad i sitt hem i Ström-

stad. De "icke kallhamrade" mördarna, vilka kommit till Sverige som flyktingar; den 26-årige Davis Ramirez Martinez från Colombia och 41-årige Carlos Valdivieso från El Salvador, hade bragt honom om livet genom upprepade slag mot huvudet av ett trubbigt föremål och av flera knivhugg mot huvud och hals. De båda männen dömdes till sju respektive 10 års fängelse.

□ I juni 2001 slogs en 79-årig man ihjäl med ett hammarslag i huvudet på Gärdet i Stockholm av en "icke kallhamrad" estländare vars enda syfte med dådet var att hamna i svenskt fängelse eftersom detta innebär gratis mat och husrum, rena kläder, tillgång till tv och så vidare.

□ I Töreboda den 15 maj 2001 mördade två svenska ynglingar den 89-årige Nils Hermansson med ett hammarslag i huvudet. Efter det brutala mordet skändade pojkarna mannens kropp bland annat genom att flera knivar stacks i mannens kropp. De "icke kallhamrade" mördarna återvände senare, hällde mjöl över kroppen och letade efter fler värdesaker. En av ynglingarna dömdes till fyra års slutna ungdomsvård för mordet.

Fakta...

Brottsligheten i Sverige

I *Brottsförebyggande Rådets (BRÅ) rapport "Invandrades och invandrades barns brottslighet" från 1996 framgår bland annat följande:*

1. Invandrare är kraftigt överrepresenterade i förhållande till svenskar inom samtliga brottskategorier.
2. Utomeuropeiska invandrare begår fler brott än europeiska.

3. Överrepresentationen beror inte (vilket svenska politiker och svensk media ofta påstår) på invandrarernas socioekonomiska status. Svenskar som befinner sig i samma samhällsposition begår ändå betydligt färre brott.

4. Invandrarernas överrepresentation beror inte på segregeringen. Invandrare på landsorten har lika hög brottsfrekvens som invandrare i storstäderna.

Bra att Jan Emanuel står på sig

Antalet nya HIV-fall i Sverige slår nya rekord. Inte sedan mitten av 1980-talet har ökningstakten varit högre. Störst är ökningen bland invandrare som smittats innan de kom till Sverige. Även om regeringen som vanligt kör huvudet i sanden har i alla fall en sosse uppmärksammat problemet.

Den socialdemokratiska riksdagsmannen Jan Emanuel Johansson säger till TV4 att han vill ha obligatoriska HIV-test för alla som söker asyl i Sverige. Han säger sig även ha för avsikt att driva frågan i riksdagen med motiveringen att "...integriteten [inte] är lika viktig som att undvika att sprida en dödlig smitta vidare". Den 18 februari i år uppmärksammades hans förslag i kvällstidningen Expressen. Migrationsminister Barbro Holmberg (s) har uttryckt sitt avståndstagande från förslaget. Även Röda Kor-

set har uttalat sig negativt då man menar att den sortens tester måste vara frivilliga. Helt ofrivilliga blir de inte med Jan Emanuels förslag heller eftersom det ju är frivilligt att söka asyl i Sverige. Den asylsökande kan väga in sådant som sannolikhet för uppehållstillstånd, sannolikhet för jobb, välfärdsnivå och alla regler som måste följas innan asylansökan lämnas in, för att därefter bestämma sig för om Sverige är gott nog att söka asyl i.

För att spinna vidare på idén skulle det finnas fördelar med att även behålla DNA-prov från alla asylsökande då de testats. Det skulle inte bara förbättra möjligheten att klara upp brott utan även undanröja möjligheten för en person att söka asyl i flera olika namn i syfte att erhålla flera socialbidrag samtidigt. Dansk Folkeparti krävde i januari i år DNA-test av anhängare till Dan-

Jan Emanuel Johansson, Robinsonvinnare och riksdagsman. Foto: riksdagen.se

mark för att på så sätt undvika att invandrades bekanta tillåts stanna bara för att man påstår sig vara släkt. Krav

på HIV-test har även drivits i det norska stortinget av Fremskrittspartiet. Jan Emanuels förslag är sålunda inte särskilt revolutionerande sett ur ett europeiskt perspektiv, men i Sveriges riksdag är han långt före sin tid. Därför är det knappast troligt att förslaget vinner gehör de närmsta åren.

Förhoppningsvis kommer Jan Emanuel få sällskap i riksdagen av ett antal sverigedemokrater efter valet 2006. Dock finns en viss risk för att han då ändrat uppfattning i frågan. Med erfarenhet från de kommunfullmäktigeförsamlingar där Sverigedemokraterna i dag sitter invalda kan vi redan nu göra följande förutsägelse: Om Sverigedemokraterna, efter att ha valts in i riksdagen i september 2006, lägger exakt samma förslag som Jan Emanuel nu utlovat, så kommer han själv rösta emot detsamma.

David Lång

"Våldet har ökat"

I Aftonbladet den 7 juni konstaterar kriminologen Mårten Landahl att våldet i samhället har ökat. Samtidigt kritiserar han "etablissemangets mantra om att våldsbrotten inte skulle öka" och konstaterar vidare att det gjordes fler polisanmälningar under januari-april i år om vålds-, hot- och sexbrott än under hela 1984, att anmälningarna per invånare fördubblats sedan 1975 och att de anmälda brotten mot person fördubblats under de senaste trettio åren.

Frågan Landahl ställer sig är huruvida ett ökat antal polisanmälningar verkligen speglar ett antal ökat brott. "Kanske medierna med sin fokusering på brottslighet skrämmer folk trots att våldsbrotten i själva verket inte blivit fler? Anmäler folk helt enkelt en större andel av brotten till polisen?", är några av de frågor han ställer sig.

Enligt Landahl finns det experter som menar att våldsbrotten inte ökar eftersom att de våldsdödade inte blivit fler. Men, antalet "döda" är inget bra mått på våld, menar Landahl och hänvisar till rättspatologen Jovan Rais som i tidningen Aktuell Säkerhet nummer 6 år 2000 påpekar följande: "Lasermannen sköt elva personer, varav en dog. På 30-talet skulle åtta eller nio avlidit, på 70-talet fem och i dag förmodligen ingen."

Således; våld som var dödligt för några år sedan är det inte i dag.

"Det grova våldet har inte ökat" var en av de rubriker man kunde läsa i bland annat Dagens Nyheter den 11 mars i år, samtidigt som man hänvisade till en färsk studie som visar att antalet våldsdödade som är inskrivna på sjukhus är ganska stabilt. Landahl menar att denna slutsats är felaktig och påpekar:

"...gränsen' för att läggas in för knivskador i dag normalt går vid inre skador eller så djupa sår att de måste behandlas under narkos. Hjärnskakningar är ofta självläkande, inläggning sker till exempel när hjärnblödning inte kan uteslutas eller kirurgiskt ingrepp krävs. Diagnostiken har förbättrats. Förr behandlades brutna ben ofta med sträck i sängläge under flera veckor. I dag läggs frakturer, med undantag av komplicerade frakturer med dålig prognos för självläkning, inte gärna in."

Således; antalet våldsdödade som är inskrivna på sjukhus är, som en följd av en rad medicinska framsteg, förhållandevis stabilt.

Landahl säger att andelen som utsatts för hot eller våld ökat från 6 till 8 procent, alltså med en tredjedel, och att "Jag kan inte finna något stöd för det politisk-kriminologiska etablissemangets mantra om våldsbrottens oföränderlighet".

Avslutningsvis konstaterar Landahl att anmälningarna ökar trots polisens nedskärningar och minskade tillgänglighet, trots fortsatt etablering och utbredning av kriminella gängstrukturer och trots att det blir allt svårare att få människor att vittna.

Hotet mot demokratin

På Dagens Nyheters debattsida i början av juli skriver Ilmar Reepalu, s-ordförande i Svenska kommunförbundet, och Lars Isaksson, s-ordförande i Landstingsförbundet, om hoten mot politiker och presenterar samtidigt en enkätundersökning som Temo gjort åt Sveriges kommuner och landsting. "Vi kan inte acceptera att förtroendevalda hotas och trakasseras", skriver de, men samtidigt sitter de tysta och tittar på när Sverigedemokrater brutalt misshandlas och nekas hålla möten.

Malmös kommunalråd, Ilmar Reepalu, har utsatts för hot och kräver därför samtal om etik och spelregler inför valet nästa år. Foto: malmo.se.

Ilmar Reepalu och Lars Isaksson är båda socialdemokrater och man kan tycka att de på något sätt borde ha kännedom om sitt eget partis utsatt under början av förra seklet. Då drabbades socialdemokrater av mötes- och demonstrationsförbud, förföljelser och avsked. I dag är det framförallt socialdemokrater som utövar samma förtryck av sverigedemokrater som de en gång i tiden själva drabbades av.

Reepalu och Isaksson presenterar siffror och uppgifter från undersökningar som visar den verklighet som politiker i kommuner och landsting lever i. Inför valet 2006 vill man enligt egen utsago "starta en diskussion kring demokratins villkor och de etiska spelreglerna för den offentliga

tiska politiker får sina hem sönderslagna och bilar vandaliserade, när flaskor slängs i huvudena på Sverigedemokrater på väg till möten eller när Sverigedemokraterna nekas hyra lokaler för att hålla sina möten.

Reepalu och Isaksson inbjuder till en diskussion på både lokal- och riksnivå kring villkoren i svensk demokrati. Har Reepalu och Isaksson ett ärligt uppsåt borde Sverigedemokraterna - ett parti som kanske mest av alla drabbats av förföljelser och attentat under senare år - givetvis bjudas in och ges möjlighet att berätta om den utsatthet och hotbild som ständigt finns mot partiets politiker.

Reepalu och Isaksson avslutar sin artikel med: "Det här är starten på en diskussion kring etiken i svensk politisk debatt. [...] Det finns ett verkligt hot mot demokratin. Det är när ingen vågar eller vill vara politiskt aktiv. [...] Demokratins villkor och spelregler måste bli bättre." Ja, Reepalu och Isaksson, ni har båda, genom era maktpositioner, ett oerhört tungt ansvar i denna fråga. Börja med att gå ut och fördöm allt politiskt våld - även det som drabbar Sverigedemokrater.

Björn Söder

debatten, såväl i medierna som i politiska församlingar". Detta initiativ välkomnas av Sverigedemokraterna. Men tyvärr tror jag inte mycket på de båda herrarnas ord. De skriver sig varma om demokratins försvar, men trots detta hörs sällan eller aldrig något från dem eller deras parti när Sverigedemokrater attackeras med bollträn och tårgas, när Sverigedemokra-

Dribblar med rättvisan

Den 26 oktober 1990 inträffade en händelse i Lindome vars efterdyningar upprörde hela svenska folket. Då slogs en 89-årig man ihjäl med en stekpanna av två kringstrykande främlingar. De greps men skyllde på varandra och friades i hovrätten trots att åklagaren kunde bevisa att båda hade befunnit sig på mordplatsen när gärningen be- gick.

Dåvarande JK Hans Stark såg till att den ene, som suttit häktad en tid, fick ut 45 000 kronor i skadestånd för detta. Den mördades dotter, som inte hade nerver att själv städa det nerblodade köket, fick däremot inte hjälp med 600 kronor. Domen förorsakade en storm av upprördhet och straffansvarsutredningen fick i uppdrag att se över lagen. Detta ledde inte till någon förändring.

1997 hittades en krögare mördad vid Lovön i Mälaren. En kvinna och två män åtalades och dömdes av tingsrätten till 10 års fängelse vardera för mord trots att kvinnan erkänt mordet. Alla tre frisläpptes dock av

hovrätten i väntan på sina domar för griftefredsbrott. Männen hade transporterat kroppen till fyndplatsen, bundit den vid ett takräcke och sänkt den i vattnet. Scenariot har upprepats många gånger under årens lopp. En ensamboende lantbrukare i Småland blev bestialiskt rånad av fyra utländska män. Tre av dem greps och ställdes till ansvar. Den av männen som hade offrets blod på sina byxor satt häktad och blev vid det senare frikännandet tillerkänd ett skadestånd på 145 000 kronor. Man kan säga att han blev premierad för sitt dåd.

Detta förfarande från myndigheterna sida är mycket stötande för allmänheten i all synnerhet eftersom det är den som betalar. Den svenska lagstiftningen som endast erkänner en mördare oavsett hur många som befunnit sig på platsen vid mordtillfället ifråga, är grunden till att många medverkande till ett brott kan gå ut ur rättsalarna som skuldfräa människor.

Nu har denna situation uppstått igen efter att Marcus Gabrielsen mördades på öppen gata i Stockholm. Vittnen har utpekats tre gärningsmän

som bevisligen befann sig på platsen och som jagade Marcus tills han föll emot en husvägg. Vittnen berättar om vedervärdiga sparkar mot det liggande offret, som dog av att halskotpelaren lossnade från skallbasen, vilket ledde till att livsviktiga blodkärl slets av.

"Det var som om det gällde en frispark i fotboll", säger ett annat vittne. Uttalandet vittnar om det besinningslösa våld som utövades av de tre som tog initiativet till överfallet på den försvarslöse Marcus. Vem av de tre som var orsaken till att huvudet skildes från kroppen går väl aldrig att reda ut men en logisk slutsats är att de alla tre är lika skyldiga till mordet.

De samarbetade i en aktion med målet att sätta en uppkäftig kritiker på plats. De var varandras medhjälpare till mord och borde kunna fällas som sådana, om det inte går att utpeka någon enskild som förövaren. Våldets styrka gör ju uppsåtet uppenbart. Att tysta en person som vågat tillrättvisa dem.

Rose-Marie Tofte

Noterat...

Kameraövervakning på skolor allt vanligare

SD-Kuriren skrev i början av juni om hur Malmös allt mer invandratäta gymnasieskolor kraftigt kommer att höja säkerheten inför skolstarten i höst. Kameraövervakning, id-kontroller i receptionerna, överfallsalarm och utbildning i hur hot och våld ska hanteras för skolpersonalen, var några av förslagen utbildningsförvaltningen i Malmö stad valt att arbeta med i ett förslag på åtgärder kallat "Trygg och säker skola". Nu är det dock inte bara i Malmö stad kameraövervakning blivit ett faktum. I en artikel i Svenska Dagbladet den 25 juli framgår det kameraövervakning på landets skolor i dag omsätter miljoner.

Kameraövervakning var för bara några år sedan något mycket ovanligt i Sverige, och Anders Gustafsson, kanslichef på branschorganisationen Swesec, meddelar att kameror började dyka upp utomhus på skolor i storstadsområdena för två till fyra år sedan. Han meddelar dessutom att fenomenet nu spritt sig över hela landet och inte längre är något storstadsfenomen.

Harry Nilsson, delägare i bolaget Securitydesign, säger att utrustning till skolor i dag utgör ungefär tio procent av bolagets verksamhet, men också att han inom ett år räknar med att skolornas andel är uppe i 30 procent.

Nekad slöja i simhall blir rättsfall

Göteborgs-Posten skriver den 14 juli om en muslimsk kvinna som avvisades från Kärra simhall av en badvakt då hennes klädsel enligt denne stred mot gällande säkerhetsregler. Kvinnan anmälde simhallen till Diskrimineringsombudsmannen (DO) som nu väljer att gå vidare med ärendet. Det var då kvinnan, som skulle vakta dottern vid bassängen, vägrade byta om som badvakten nekade kvinnan tillträde till simhallen. Trots att badvakten hänvisade till gällande säkerhetsregler menar kvinnan att hon nekades tillträde till simhallen på grund av att hon bar slöja. DO har nu valt att skicka en stämningsansökan gällande kvinnan samt ytterligare en muslimsk kvinna som även hon nekades tillträde till simhallen.

Ärendet kommer att tas upp i Göteborgs tingsrätt som nu blir den första tingsrätten i Sverige att ta upp ett mål om just påstådd diskriminering på grund av slöja. DO yrkar på skadestånd om 150 000 kronor vardera.

Allmänna arvsfonden bekostar flyktingprojekt

Alvesta, Karlskrona och Göteborg inleder i september en treårig satsning där respektive kommun anställer en fritidsledare i syfte att "stödja flyktingungdomar på väg in i samhället". Projektet finansieras med stöd av medel från Allmänna arvsfonden, skriver Blekinge Läns Tidning den 30 juni. Fritidsledaren blir flyktingungdomarnas resurs och ska tillfredställa deras behov av "tillhörighet, struktur och utveckling".

Bakom projektet, som totalt kommer att innefatta nio kommuner, står Svensk flyktinghjälp, swera.

"Det är ett typiskt fall"

GT skriver den 16 augusti om 22-åriga "Caroline" som våldtogs på Avenyn av en mörkhyad man natten mot söndagen den 14 augusti. "Han öppnade sina byxor och pressade mitt huvud mot sig", berättar "Caroline". Därefter tvingades hon till oralsex. Överfallet är dock endast ett av många och något polisen i Göteborg betecknar som "ett typiskt fall". "När krogen har stängt dyker företrädesvis killar med invandrarbakgrund upp och smickrar kvinnliga gäster", berättar Claes Nyström på spaningsroteln i Göteborg för GT den 16 augusti.

I Stockholm har i sin tur överfallsvåldtäkterna ökat med 82 procent i Stockholms län mellan åren 1999 och 2004, rapporterar TV4 Stockholm och hänvisar till en undersökning gjord av Brottsförebyggande rådet, BRÅ. En av de senaste inträffade i Haninge natten mot söndagen den 14 augusti vid halv ett då en 19-årig kvinna överfölls vid pendeltågsstationen och släpades iväg till friluftsområdet Rudans gård för att sedan våldtas i flera timmar på en sandplan. En man i 20-årsåldern med sydeuropeiskt utseende som pratat dålig engelska söks för dådet. Även Jordbro, bara några kilometer bort, har drabbats av flera överfallsvåldtäkter på kort tid.

PRENUMERERA PÅ SD-KURIREN!

NU ENDAST 50 KRONOR FÖR 6 NUMMER.

BETALA TILL PLUSGIRO 117 09 68 - 0
ELLER BESÖK WWW.SD-KURIREN.INFO FÖR MER INFORMATION.

Svenskan tynar bort

Under sommaren har två artiklar, publicerade i media, uppvisat oro för det svenska språkets utveckling. Inte vad det gäller grammatik och förnyelse utan oron gäller användningen av svenskan i våra högre lärosäten.

En grupp naturvetare slog larm i Dagens Nyheter den 17 juni och påtalade att studenterna inte längre kan föra en populärvetenskaplig diskussion på svenska. Engelskan har en så stark dominans i vissa ämnen att studenterna inte ens lär sig grundläggande termer på svenska. "Utan svenska som vetenskapligt vardagsspråk förtvinar demokratin och folkbildningen", sägs i texten.

Forskarna lovordar "Bolognaprocessen" som leder till att examenskrav och den högre utbildningens struktur blir densamma i hela Europa. Men samtidigt har den inneburit ett slumpmässigt införande av engelska, svenskan anses i dag död inom vissa sektorer, något som med ett begrepp kallas domänförlust. Man utgår från att studenter lär sig lika bra på engelska som på svenska.

Betänkandet "Mål i mun" (SOU

2002:27) ligger som grund för en proposition som vår regering ska lägga fram i höst. Den ingående expertgruppen där uttryckte misstänksamhet mot inlärning på främmande språk. "Det är nog bättre att lära sig komplicerade saker på sitt eget modersmål och sedan översätta kunskapen [...] Vi är lite klipskare på svenska än på engelska".

Betänkandet föreslog svensk språkpolitik utifrån tre övergripande mål:

1. Alla ska ha rätt till svenska, modersmål och främmande språk.
2. Svenskan ska vara ett komplett och samhällsbärande språk.
3. Den offentliga svenskan ska vara korrekt och samhällsbärande.

I Sverige finns sedan några år tillbaka sex officiella nationella minoritetsspråk: svenska, finska, samiska, tornedalska, romani och jiddish. Svenskan är fortfarande inte upphöjt till lagstadgat nationalspråk eller officiellt språk. I det hänseendet tillhör Sverige en minoritet av världens län-

der.

I regeringspropositionen "Ny värld - ny högskola" (2004/05:162) berörs inte med ett ord svenskans ställning i högskolorna. Däremot uppdrog regeringen åt Högskoleverket att "ta fram och regelbundet uppdatera en elektronisk svensk-engelsk ordbok för den högre utbildningen".

I EU-sammanhang (främst ministerrådet och EU-kommissionen) har tolkning och översättning till och från svenska minskat med cirka 90 procent sedan 1 maj 2004. Detta rapporteras från den andre "visselblåsaren" Språkförsvaret som också berättar om en händelse, som ger en talande bild av regeringens syn på den egna nationen och dess språk.

Göran Persson sammanträdde i oktober 2004 med Chirac i Elyséepalatset och då tänkte sig Persson att samtala på engelska. Men det gick inte Chirac med på, han tvingade Persson att tala svenska. Till skillnad mot Persson är Jaques Chirac inte den som självmant ger upp sitt nationalspråk.

Rose-Marie Tofte

"Det vi behöver är ordentliga gränser"

Moderaternas Fredrik Reinfeldt säger i en kommentar angående attentaten i London att "vi behöver gemensamma strukturer för underlättelsearbetet och en harmonisering av regelsystemen i de olika länderna" och passar samtidigt på att ge en känga till Frankrike och Holland som röstade ned den nya EU-konstitutionen, som han anser skulle ha medfört ett utökat samarbete mot terror och organiserad brottslighet. Men det vi egentligen behöver är skärpta gränskontroller och kontrollerad invandring.

Reinfeldt har själv med sitt parti gått i spetsen för att slopa våra gränskontroller och verka för fri invandring till Sverige. Detta har lett till att terroristorganisationer upprättat baser i landet och genom penninginsamling

har man finansierat terroråd runt om i världen. I många fall har det varit statliga medel som gått till att finansiera dåden genom att utlänningar i Sverige skänker delar av sina bidrag till terrornätverk. Sverige har vid flera tillfällen kritiserats av utländska underrättelsetjänster just för att man tillåter terroristorganisationer att verka fritt.

Genom vårt EU-medlemskap och slopandet av gränskontroller kan terrorister röra sig fritt runt om i Europa. Genom den massiva och mer eller mindre okontrollerade invandringen av muslimer till Sverige och Europa har vi också öppnat upp möjligheten för muslimska terrorister att fritt verka runt om i vårt samhälle. Vi har sett politiker och filmproducenter som ifrågasatt islam bli mördade på öppna gator i Europa och vi har sett hur tu-

sentals oskyldiga människor drabbats av attentat utförda av folk som hatar vårt västerländska demokratiska samhälle.

För att återskapa tryggheten i våra europeiska samhällen bör vi omedelbart återupprätta våra gränskontroller runt varje nation - inte för att stänga oss inne och sluta oss samman utan för att skydda våra folk. Givetvis skall vi ha ordentliga mellanstatliga samarbeten mellan våra underrättelsetjänster och polisväsenden, men moderaternas och de andra EU-förespråkarnas väg att gå är inte på något sätt vägen mot ett tryggt samhälle för vårt folk - något som borde ligga i deras främsta intressen.

Björn Söder

"Danmark bör hjälpa Norge med invandring"

I ett pressmeddelande den 22 juli meddelar Søren Espersen, Dansk Folkepartis medlem av Nordiska Rådet, att han i Folketinget kommer att föreslå att Danmark ska bistå Norge med arbetskraft.

Pressmeddelandet är ett svar på att chefen för den norska utlänningsstyrelsen, Trygve G. Nordby, i en krönika i den norska tidningen Aftenposten vill verka för att locka fler invandrare till Norge med hjälp av annonsering och utlotning av arbetstillstånd.

Espersen noterar att Nordby inte bara önskar kvalificerad arbetskraft till Norge utan även utbildad. I Danmark finns det i dagsläget gott om arbetslös utbildad arbetskraft, vilket innebär en mycket stor börda för Danmark. Espersen menar därför att om behovet av utbildad arbetskraft är större i Norge än i Danmark, finns det ingen anledning för nordmännen att annonsera efter invandrare i tredje världen, när det redan finns rikligt med utbildad arbetskraft i Danmark.

- Jag är övertygad om att Danmark och de övriga nordiska länderna är villiga att bistå Norge med arbetskraft, och vi bör föregå med gott exempel och hjälpa ett broderland i nöd, avslutar Espersen pressmeddelandet.

Noterat...

Italien förbjuder bärandet av burqa

Den som bär den muslimska klädedräkten burqa eller chador på allmän plats i Italien riskerar att dömas till två års fängelse och böter på 2 000 euro, rapporterar The Australian. Förbudet för den muslimska heltäckande klädedräkten är en del i de antiterrorlagar som antogs av det italienska parlamentet den 30 juli.

Lagarna bygger på ett förslag av landets inrikesminister Giuseppe Pisanu, och är en respons på terrorattentaten i London och att Italien anses vara ett högriskland för attentat. Lagarna ger bland annat myndigheterna rätt att hålla terrorismstänkta gripna i 24 timmar, att förhöra anhållna utan närvarande försvaradvokat och deportera immigranter som hotar landets säkerhet. Militären tillåts dessutom genomföra egna gripanden och undersökningar.

EU och Turkiet undertecknade handelsavtal

EU undertecknade ett handelsavtal med Turkiet på fredagen vilket innebär att Turkiets sista hinder för medlemsförhandlingarna med EU, som inleds i början av oktober, nu är undanröjda.

Handelsavtalet innebär att Turkiets tullavtal även omfattar nya EU-medlemsländer, däribland Cypern. Turkiska UD-tjänstemän har dock meddelat att de vägrar erkänna republiken Cypern och dess regering i Nicosia. Nicosiaregeringen meddelade därför att de tänker undersöka om Turkiets vägran att erkänna Cypern sätter handelsavtalets giltighet i fråga. Cypern är kluvet sedan drygt 30 år tillbaka; 1974 försökte en grupp grekocypriotiska officerare genomföra en statskupp samtidigt som de drog igång en hatkampanj mot öns turkiska minoritet och hotade med att fördriva denna. Kuppöversöket ledde till att Turkiet sände militär till ön och gränsen som i dag klyver ön i två delar upprättades. I dag representerar regeringen i Nicosia hela Cypern i EU och i FN.

Turkiet är idag det enda land som erkänner öns turkdominerade norra del som en egen stat.

Illegala invandrare skickades hem till Afghanistan

Frankrike och Storbritannien har nu genomfört den första hemsändelsen av illegala invandrare till Afghanistan. Ett specialchartrat flyg flög från Paris med totalt 40 illegala invandrare, skriver Jyllands-Posten den 30 juli. Ministrar från de så kallade G5-länderna - Tyskland, Frankrike, Storbritannien, Italien och Spanien - enades i början av juli om att samarbeta med att skicka hem illegala invandrare. Det fransk-brittiska flyget var det första exemplet i praktiken.

Den franska inrikesministern Nicolas Sarkozy har kommenterat hemsändelsen med att aktionen ska sända en signal till potentiella illegala flyktingar och människosmugglare att de europeiska länderna tar kampen mot den illegala invandringen på största allvar. Och i år förväntas Frankrike sända hem 23 000 illegala invandrare, vilket ska jämföras med 15 000 under 2004. En rad europeiska människorättsorganisationer har dock protesterat mot den kollektiva hemsändelsen till ett land som de uppfattar som allt annat än säkert.

"Utvisning är det enda språk de förstår"

Venstres ordförande Jens Rodhe menar att utlänningar ska tvingas skriva under en trohetsed för Danmark. Och om denna trohetsed bryts, ska de utvisas. Förslaget är en följd av att den brittiska regeringen föreslagit att utlänningar som uppmuntrar hat och rättfärdig våldsanvändning ska kunna få sina medborgarskap upphäva och utvisas, skriver Ekstra Bladet den 6 augusti.

- En trohetsed eller lojalitetsförklaring i förbindelse med medborgarskap, med möjlighet att upphäva medborgarskapet och utvisa. Den möjligheten måste vi ha, och det är det enda språk de förstår, säger Rodhe.

Rodhe påpekar dock att rättssäkerheten och yttrandefriheten måste värnas, samtidigt som han konstaterar att "vi har att göra med människor som är villiga att spränga sig själva och andra i luften".

Integrationsminister Rikke Hvilshøj är inte avvisande till Rodhes förslag.

Richard nekas arbete återigen

Trots rådande lärarbrist, trots behörighet och trots utmärkta vitsord har läraren och småbarnspapen, Richard Jomshof, tvingats lämna sitt arbete vid flera tillfällen och gå arbetslös i långa perioder. Anledningen är Richards politiska engagemang i Sverigedemokraterna. Nu har han återigen förnekats möjligheten till försörjning enbart på grund av sina åsikter.

År 2002 tvingades Richard att lämna en tjänst vid gymnasieskolan af Chapman i sin hemkommun Karlskrona. Skolledningen gjorde ingen hemlighet av att bakgrunden till beslutet var uteslutande politiskt. Richard var mycket populär bland sina elever och hade aldrig försökt påverka dem politiskt på något sätt. Efter denna händelse belades Richard i praktiken med yrkesförbud i hela Blekinge. Ett yrkesförbud som bland annat nuvarande samhällsbyggnadsminister Mona Sahlin och flera andra socialdemokrater uttryckt sitt stöd för.

Trots de långa pendlingsavstånden försökte Richard kringgå yrkesförbudet genom att söka jobb i Småland. Så småningom lyckades han även att få en tjänst på gymnasieskolan Pro Civitas i Växjö. Våren 2005 tvingades

han lämna även denna tjänst, sedan lokalpressen kopplat ihop hans arbete med hans politiska engagemang. Enligt skolledningen var Richard en av de bästa lärare man någonsin haft, men den politiska pressen blev ändå för stor för att man skulle våga låta honom jobba kvar.

Nyligen drabbades Richard återigen av den politiska diskrimineringen. Fredagen den 5 augusti 2005 var han, som en av få sökande, kallad till en anställningsintervju för en lärartjänst på vuxenutbildningen i Lessebo kommun. Samma morgon blev Richard uppringd av den tidigare så tillmötesgående rektorn Pia Dahlgren. Dahlgren avbokade anställningsintervjun med motiveringen "Jag har fått besked om dina politiska aktiviteter". Senare under dagen talade Richard även med skolans studievägledare Helena Kastrup. Även Kastrup gjorde mycket klart att skälet till den inställda intervjun var Richards politiska åsikter. Hon sade bland annat att: "våra värdegrunder stämmer inte överens med dina...alltså vår skola. Så även om du skulle sköta dig alldeles utmärkt här i skolan, så känner vi liksom att, nej vi vill inte det". Yrkesförbudet mot Jomshof tycks således utsträckt till att även omfatta hela Kronobergs län.

Återigen har SD-Kurirens chefredaktör, Richard Jomshof, som också sitter i Sverigedemokraternas partistyrelse, fått en påminnelse om demokratitillståndet i Sverige. Yrkesförbudet från Blekinge och Växjö gäller nu också i Lessebo kommun.

Richard Jomshof är trött och uppgiven efter den behandlingen han tvingats utstå och han har nu värdjat om hjälp från sitt fackförbund och överväger att vidta rättsliga åtgärder mot vuxenutbildningen i Lessebo.

- Många svenskar lever säkert i villfarelsen att yrkesförbud och politisk förföljelse är företeelser som endast förekommer i diktaturer. Jag kan bekräfta att så inte är fallet. Övergripenheten mot mig och mina partikamrater

blir särskilt absurda när man betänker att det vi förespråkar redan är regeringspolitik i flera av våra nordiska grannländer, säger Richard Jomshof.

- Jag är trött på att bli berövad på mina medborgerliga rättigheter. Jag tänker ta strid den här gången och därför har jag nu kontaktat mitt fackförbund och jag kommer med största sannolikhet att vidta rättsliga åtgärder mot Vuxenutbildningen i Lessebo, avslutar Jomshof.

...och Adam fick gå från sitt

Adam Marttinen, ordförande för Sverigedemokraterna Öst tillika ledamot i Sverigedemokraternas partistyrelse, arbetade tills nyligen på Eskilstuna Energi & Miljö med miljösortering av farligt avfall på avfallsstationen Lilla Nyby. Marttinen var inhyrd av bemanningsföretaget Arena i Eskilstuna. På grund av engagemanget i Sverigedemokraterna sparkades Marttinen dock från sitt arbete i början av juli.

Marttinen berättar för SD-Kuriren att han trivdes mycket bra på sitt arbete och att chefen på Lilla Nyby, Reiner Schulz, tidigare tydligt meddelat att det fanns goda chanser för fortsatt arbete då Marttinen hade rätt kompetens för uppgiften och då det dessutom skulle finnas behov av arbetskraft framgent.

När lokalmedia gjorde ett reportage om Marttinens kandidatur i kyrkovalet den 21 juni blev situationen dock en annan. Kort efter publiceringen kallades Marttinen in till Schulz som tydligt meddelade att han starkt ogillade engagemanget i Sverigedemokraterna. Han klagade

dock att han var nöjd med Marttinens arbetsinsats.

En dryg vecka senare blev Marttinen uppringd av bemanningsföretaget som deklarerade att han skulle tvingas sluta på Lilla Nyby. Till saken hör att Marttinen var en av totalt fem från bemanningsföretaget Arena som vid tidpunkten arbetade på just Lilla Nyby. Av dessa fem var det endast två som var utbildade för att vid behov kunna hjälpa till med samtliga arbetssysslor; en av dessa två var Marttinen. Trots sin kompetens och trots att Marttinen var den som arbetat längst med arbetsuppgifterna, blev han uppsagd.

Vid ett andra samtal med Schulz deklarerade denne åter sin fientliga inställning till Sverigedemokraterna. Det framgick också att Marttinens politiska engagemang var anledningen till uppsägningen. Samtidigt konstaterade Schulz dock att han utåt skulle fara med osanning och skylla uppsägningen på arbetsbrist.

Vid ett tredje samtal någon dag senare meddelade Schulz åter att "den officiella anledningen är att det inte finns något behov", det vill säga att

Adam Marttinen från Eskilstuna sades upp från sitt arbete. Orsak? Han är sverigedemokrat...

företaget utåt kommer att skylla uppsägningen på arbetsbrist. Om den officiella anledningen, det vill säga Marttinens politiska åsikter, säger Schulz "nåt [...] som du och jag har pratat om" och att "om tidningarna frågar så kommer jag att blåneka". Detta tredje samtal finns för övrigt inspelat på band.

Inte nog med att Marttinen tving-

ats gå från jobbet på Lilla Nyby; kort därefter blev han dessutom uppsagt från bemanningsföretaget Arena med motiveringen att de inte kunde "garantera att det fanns jobb framöver".

Marttinen berättar att han varit i kontakt med DO, Jämo, polisen och facket. Ingen kan – eller vill – dock ta sitt ansvar och ingripa, utan man väljer istället att hänvisa till varandra och låta det falla mellan stolarna.

Till SD-Kuriren berättar Marttinen om den oerhörda besvikelse han känner:

- Jag är givetvis väldigt besviken på den behandling jag utsatts för. Att få det kastat i ansiktet att man inte "behövs" längre för att ens politiska åsikter inte faller chefen i smaken. Hade han sagt att det var min religion det var fel på hade det fallit under diskrimineringslagstiftningen direkt, men i detta diffusa fall finns det inga garantier för upprättelse.

- Åsiktsdiskriminering är något som regeringen borde belysa, för det är inte första gången det händer och säkert inte heller den sista.

Ny SDU-kampanj för de äldres trygghet efter bestialisk våldtäkt

Efter en bestialisk våldtäkt på en 81-årig kvinna i Hermodsdalsparken i Malmö har Sverigedemokratisk Ungdom, SDU, beslutat sig för att representera kampanjen *Rör inte min mormor*. Syftet är att informera om den fysiska, sociala och ekonomiska otrygghet som alltför många av Malmös seniorer idag tvingas leva med:

- Vi kan inte längre stillatigande se på när våra morföräldrar dagligen utsätts för våld, över-

grepp och försummelse. Förhållandena för de äldre i Malmö är oövriga ett civiliserat samhälle och våldtäkten på den stackars kvinnan i Hermodsdalsparken är väl det yttersta beviset för det, säger Emma Westergren, ordförande för SDU i Malmö. Hon är också mycket kritisk till hur de etablerade partierna i kommunfullmäktige tillvaratar de äldres intressen:

- Det har varit sorgligt att se hur man har

stoppat förslag om att införa en verksamhet med syfte att förebygga brott mot äldre och hjälpa äldre brottsoffer och det är en skam att de äldre inte finns med som en prioriterad grupp i stadens brottsförebyggande handlingsplan. Jag förstår inte hur man kan välja att satsa på seglingstävlingar och mångkultur framför de äldres trygghet.

Var finns kyrkan när familjen attackeras?

I få samhällen utanför Sovjetimperiet har den traditionella kärnfamiljen varit utsatt för så hårda angrepp som i dagens Sverige. Svenska kyrkan borde vara en av familjens mest naturliga allierade, men de senaste årens katastrofala utveckling har inte gett upphov till några protester från kyrkligt håll. Istället har man snarare lierat sig med de familjefientliga krafterna.

Barns rätt till en mor och en far och föräldralösa barns rätt till en uppväxtmiljö som i så hög utsträckning som möjligt liknar den ursprungliga har länge varit en självklarhet. Så är det dock inte längre.

År 2003 beslutade riksdagen, i strid med den samlade barnexpertisens och flera adoptivorganisationers vilja, att tillåta homosexuella, samkönade par att adoptera. Detta beslut följdes upp genom att man, från och med den första juli i år, gav lesbiska par rätt till assisterad befruktning. Det senare sammanföll ironiskt nog med att flera riksdagspartier pläderade för ytterligare kvotering av föräldraförsäkringen med motiveringen att "ett barn behöver sin pappa".

Närmast inför dörren står nu införandet av en könsneutral äktenskapsbalk och så kallade homovigslar, men det vore naivt att tro att vänsterkrafternas rop om "död åt familjen" kommer att tystna med det.

I samband med den nyligen genomförda Prideparaden aviserade jämställdhetsministern Jens Orback att en lagändring var på gång, och sade att "ingen lag skall vara diskriminerande". Exakt vad han menade med det återstår väl att se, men bli inte alltför förvånade om vi inom några år har en diskussion kring införandet av till exempel månggifte eller skonäkenskap. Socialdemokraternas ungdomsförbund har redan börjat plädера för det förstnämnda och exakt samma argument som använts till stöd för de redan införda förändringarna kan också användas för att legitimera de sistnämnda.

Frågan jag ställer mig är: var finns kyrkan när kärnfamiljen attackeras? Har den nuvarande kyrkolledningen helt fjärrat sig från kristendomens traditionella familjesyn? Eller har man helt enkelt bara varit för upptagen de senaste åren med att bojkotta israeliska frukter, samla in pengar till moskéer, delta i globaliseringskonvent tillsammans med den samlade världssvästern och den Nordkoreanska terrorregimen, invigningstala på Pride-festivalen, arrangera homoerotiska konstutställningar i kyrkan och kampanja för att alla utlänningar som saknar skyddsbehov, och bryter mot de svenska lagarna genom att gömma sig, skall få stanna i Sverige?

Gabriella Johansson

Full fart mot kyrkomötet

Kampanj inför kyrkovalet över hela landet

I skrivande stund befinner vi oss i slutet av juli månad och det är lite mer än sex veckor kvar till kyrkovalet den 18 september. Sverigedemokraternas kyrkovaletidningar och valsedlar håller på att levereras till distrikt och kommunföreningar runt om i landet. I vissa delar har dock materialet redan levererats och kyrkovalets rörelsen sakteligen inletts.

Richard Jomshof

Sverigedemokraternas förstakandidat i valet till Kyrkomötet, Gabriella Johansson, mötte väljarna i regn och rusk på Kiviks marknad.

Onsdagen den 20 juli avslutades Kiviks marknad i Skåne, som är en av landets största marknader med cirka 100 000 besökare varje år. Trots regn och rusk fanns vår förstakandidat till Kyrkomötet, Gabriella Johansson, på plats för att dela ut partiets valtidningar och samtala med väljarna om det stundande kyrkovalet.

Flera andra sverigedemokrater, däribland distriktsordföranden för ungdomsförbundets södra distrikt, Emma Westergren, slet hårt hela dagen med att föra ut partiets kyrkopolitiska budskap till marknadsbesökarna. Bemötandet rapporteras ha varit positivt, även om det märktes att intresset för kyrkovalet, hos de flesta väljare verkar vara lika lågt som i den föregående kyrkovalets rörelsen.

Från Hässleholm rapporteras om omfattande utdelningar av kyrkovaletidningarna då kommunföreningen valde att dra igång kyrkovaletskampanjen redan den 18 juli. Under två dagar fick mer än 2 000 hushåll på landsbygden ta del av det Sverigevänliga materialet.

Även från Gävle rapporteras det om omfattande kyrkovaletsaktiviteter. Varje onsdag, och så långt lagret

räcker, har man valt att anordna gemensamma kaffeträffar där man lägger i valsedlarna för kyrkovalet i Sverigedemokraternas informationsmaterial, material som sedan delas ut till hushåll, på marknader och till bekanta. Den 27 juli var det många som samlades, och det meddelas att man blev klar med tidningarna som ska delas ut i Tomas församling. Man har dessutom hunnit med en storutdelning där kyrkovaletidningen spreds till boende i stadsdelen Sätra. På denna stordelning var man dubbelt så många deltagare som på den första stordelningen inför EU-valet i fjol, vilket bådär gott för ett bra valresultat den 18 september. Totalt kommer det att delas ut 60 000 kyrkovaletidningar i Gävle med omnejd.

Från Helsingborg rapporteras slutligen om att flera av kommunföreningens medlemmar utbrast "äntligen!" då 42 000 kyrkovaletidningar levererades. Över 25 aktivister, gamla som unga, samlades och i omgångar, från tidig morgon till sena kväll, packades valmaterial i dagarna fyra. Stämningen var mycket god, debatterna och samtalsämnen varierade om

allt mellan himmel och jord. Sammankomsterna blev mer av en social natur trots att det arbetades ihärdigt. Många kom dag efter dag enbart för att få träffa likasinnade.

- Gemenskapen är något av det viktigaste vi har, det är ju bara så trevligt att träffa alla dessa människor, sa Sven-Olov Ohlsson.

Mellan varven bjöds det på mat, fika och kaffe. Under dessa fyra dagar packades alla av de 42 000 tidningar som nu väntar på utdelning.

- Det har gått över all förväntan, trodde aldrig att vi skulle hinna packa så många under dessa dagar, sa kampanjgeneralen Magnus Larheim då det konstaterades att tidningarna tagit slut.

Samtidigt som packningen pågick lade man grunden för valstrategin som nu är satta dag för dag fram till dess att valet går av stapeln den 18 september. Totalt ska cirka 50 000 tidningar delas ut i Helsingborg med omnejd.

Dagsaktuella rapporter om den pågående kyrkovaletsrörelsen finner ni på www.sverigedemokraterna.se.

Partinyheter...

Gå med i SDU genom att betala med SMS

Bankernas höga avgifter för inbetalningar har skapat problem för SDU med att ta in medlemsavgifter. Flera åtgärder har vidtagits för att komma tillrätta med detta.

Till exempel kan man numera posta pengarna till SDU eller betala med kontokort över nätet. Från och med idag kan man även bli medlem genom att skicka ett SMS till en kostnad av 30 kronor. SMS-medlemskapet kan man bara lösa en gång och gäller under resterande tid av verksamhetsåret.

SMS-medlemskap löser man genom att skriva: 'paysms sdu namn gatunadress postadress födelseår e-postadress' och skicka det till nummer 722 30.

SDU Stockholm på Sergels torg

Under måndagen den 25 juli höll den europeiska paraplyorganisationen Voice for Europe en manifestation mot ett turkiskt medlemskap i EU på Sergels Torg i Stockholm. Organisationen har tidigare besökt bland annat London och Köpenhamn och ska kampanja vidare till i princip varje huvudstad inom EU. SDU Stockholm var självklart på plats för att göra sig allmänt behjälpliga och knyta lite kontakter.

Det var i princip enbart ungdomar, mycket sympatiska och trevliga och med båda fötterna på jorden, som arrangerade det hela. Intresset hos stockholmarna var dessvärre svagt. Endast ett fåtal valde att skriva under protestlistorna. Enligt utsago från en utav arrangörerna var det den sämsta responsen de haft hittills. På något sätt känns det som att större delen av svenska folket drabbats av kollektiv apati inför omvälvande och ödesdigra politiska frågor. En förbipasserande menade därtill att det var "rasistiskt" att hålla Turkiet utanför EU. När vi inom SDU Stockholm försökte förklara för våra internationella åsiktsfränder varför någon skulle vilja tycka så kunde de inte förstå hur vi menade. Inte för att vi för-

stod det själva heller men någonstans har ju arrogansen, dumheten och fördömen blivit norm i vårt samhälle.

Trots den föga imponerande responsen var det trevligt att diskutera och knyta kontakter med ungdomar från andra länder. SDU Stockholms vice ordförande, Erik Almqvist, lyckades också med konststycket att bli intervjuad av turkiska CNN, där han på ett tydligt och pedagogiskt sätt redogjorde för det olämpliga i att starta medlemsförhandlingar med Turkiet.

Efteråt begav sig SDU-gänget till T-banan för att dela ut SD-Kuriren till resenärer, och i princip samtliga reaktioner var positiva, ungefär som att det hela tiden funnits en vilande efterfrågan hos Stockholms tunnelbaneresenärer på ett alternativ till de fanatiska politiskt korrekta tidningarna Metro och Stockholm City.

Voice for Europes "slogan" är för övrigt, fritt översatt, något i stil med: "Ja till att vara tolerant, nej till att vara naiv." Kanske något för våra egna folkvalda att reflektera över?

Åkesson på besök i Härjedalen

Strax före midsommar besökte Sverigedemokraternas partiordförande, Jimmie Åkesson, ett byalag i Härjedalen för att informera sig om läget i den så kallade renägarkonflikten.

De svenska fjällbönderna är en grupp som i regel glöms bort i diskussionen om renägares rättigheter till mark för renbete, jakt och fiske. Statens strävan efter att på politiskt korrekt manér ge vad man kallar ursprungsbefolkningens utökade rättigheter drabbar de svenskar som i generationer levt och verkat i trakten. Marktvister och bråk om vem som ska stå för notan efter renarnas framfart har spridit sig över hela Norrlands inland. Medan riksdagspartierna tävlar i politisk korrekthet tvingas fler och fler svenska fjällbönder lämna sina gamla släktgårdar.

Nu hörs krav på stopp för diskrimineringen. Man kräver att få samma rättigheter som de inflyttade renägarna - en fråga som Sverigedemokraterna har för avsikt att driva.

Orimligt med amnesti för illegala invandrare

Torsdagen den 4 augusti antog socialdemokraternas ungdomsförbund, SSU, ett förslag om att utfärda amnesti för alla asylsökande i Sverige. Amnestin ska enligt SSU omfatta såväl invandrare som uppehåller sig illegalt i Sverige som asylsökande som väntar på besked.

Enligt SSU handlar detta om solidaritet och humanitet. Skulle SSU:s förslag bli verklighet handlar det om uppemot tjugotusen människor som skulle få permanent uppehållstillstånd i Sverige.

Sverigedemokratisk Ungdoms ordförande, Martin Kinnunen, är mycket

kritisk till SSU:s förslag:

- Är flyktingamnesti verkligen något humant? För mig ter det sig till att börja med väldigt orättvist då man låter vissa utan asylskäl stanna samtidigt som man veckan innan avvisat personer med samma otillräckliga skäl. De som fått ett avslag på asylansökan har fått det i en prövning som bygger på våra demokratiskt antagna svenska lagar. Det svenska rättsområdet måste bygga på att alla är lika inför lagen. Genom detta förslag skulle man straffa dem som i enlighet med svenska lagar åkt hem efter avslag och belöna dem som trotsar svenska myndigheter och uppehåller

sig illegalt i Sverige. Det är inte ett rimligt förfarande. Har man inga asylskäl ska man heller inte stanna i Sverige, säger Martin Kinnunen.

- En annan invändning är ju om svenska folket verkligen vill ha detta. Vill svenskarna verkligen betala kostnaden för detta? Enligt en SOM-undersökning daterad den 23 maj anser 52 procent av svenskarna att invandringen borde minskas. SSU borde nog försöka lyssna mer till folket än till den styrande samhällseliten, där den här typen av verklighetsfrånvända idéer frodas, avslutar Martin Kinnunen.

Lördagen den 6 augusti samlades ett glatt gäng SDU:are i Skogås för att dela ut SD-Kuriren. Tidningen spreds såväl till hushåll som till flanörer i centrum.

Följ kampanjen inför kyrkovalet på www.sverigedemokraterna.se

Nytt svenskt världsarv

SD-Kuriren har tidigare haft en artikelserie om de svenska representanterna på Unescos världsarvslista. Artikelserien avslutades i nummer 59 med radiostationen i Grimeton som fördes upp på listan den 2 juli 2004. Nu kan vi glädjande nog komplettera denna artikelserie eftersom Sverige fått ytterligare en representant på världsarvslistan.

Staffan Anderberg

staffan.anderberg@sd-kuriren.info

Den 15 juli i år fick nämligen fyra högt belägna platser i svenska Tornedalen status som världsarv. Dessa platser är Tynnyrilaki i Kiruna, Jupukka i Pajala, Pullinki i Övertorneå och Perävaara i Haparanda. Efter beslut av Världsarvskommittén i Durban i Sydafrika delar Sverige detta världsarv med nio andra länder: Norge, Finland, Ryssland, Estland, Lettland, Litauen, Vitryssland, Moldavien och Ukraina.

De fyra topparna bildar nämligen mätpunkter i den tysk-ryske astronomen Friedrich George Wilhelm Struves meridianbåge som sträcker sig drygt 280 mil från Hammerfest i Norge till Izmail vid Svarta Havet.

Denna meridianbåge – med 265 mätpunkter – var tänkt att lösa ett vetenskapligt problem som man brottades med under 1800-talet. Man kände då till att jorden inte var helt rund utan snarare oval till sin form. Således, resonerade man, borde därför avståndet mellan två breddgrader i Skandinavien vara längre än det är vid ekvatorn. Det var detta Struve ville undersöka närmare och under bortåt 40 år fram till 1855 skickade han därför ut sina assistenter i terrängen runt om i Europa för att märka ut meridianbågen och på så sätt mäta jordytans krökning. Punkterna märktes ut med hjälp av färgade tunnor och genom att mäta vinklarna mellan dessa och samtidigt studera stjärnornas positioner på natthimlen kunde jordens rundning – och faktiskt även dess storlek – beräknas. Struves mätningar var de mest omfattande dittills och hans meridianbåge har sedan dess haft stor betydelse för vår föreställning om jordklotets form.

Nu har 34 mätpunkter i Struves meridianbåge – varav alltså fyra i Sverige – fått status som världsarv på Unescos lista. De fyra topparna utgör tillsammans vårt fjortonde världsarv och i Finland – som varit drivande i nomineringen av Struves meridianbåge till Unescos lista – har sex av mätpunkterna nu klassats som världsarv.

34 mätpunkter i Struves meridianbåge - varav fyra i Sverige - har fått status som världsarv på Unescos lista.

SD-Kuriren hoppas naturligtvis kunna återkomma och rapportera om fler svenska världsarv i framtiden. En sak är säker; kandidater saknas inte i vårt avlånga land.

Barockt

MATTIAS KARLSSON
KOMMENTERAR UTTALANDEN

"Den vardagstrygghet som kännetecknar en sann demokrati ligger ännu långt fram i tiden för Georgien."
(Statsminister Göran Persson, Metro 2005-08-02.)

Det kommer säkert som en överraskning, men jag kan upplysa statsministern om att den vardagstrygghet som kännetecknar en sann demokrati ligger långt fram i tiden även för hans eget rike. Sådant kan det ju förstås vara svårt att relatera till när ens egen vardag består i att pendla mellan Rosenbad och det egna tolvmiljonersgodset.

"Nej, Barometern-OT:s politiska redaktion kommer inte att göra en intervju med Jimmie Åkesson. För tidningen vill verka för ett öppet och civiliserat samhälle."
(Politiska redaktionen, Barometern-OT 2005-08-01.)

Kalmartidningen barometerns politiska redaktion ger begreppen öppenhet och civilisation en ny innebörd.

"Det kan mycket väl vara så. Men det är inte intressant."
(Leif Magnusson, chef för mångkulturellt centrum, svarar på frågan om det inte kan vara så att svenskarna inte vill ha någon invandring eller något mångkulturellt samhälle,
Svenska Dagbladet 2005-07-26.)

Att den mångkulturalistiska eliten fullständigt struntar i vad svenska folket tycker är ju inget nytt, men det är befriande att de numera börjat erkänna det öppet.

"18 procent är jättebra, men vårt mål är att öka andelen hela tiden."

Kommissarie Marie Andersson som ansvarar för rekryteringen till polisutbildningarna kommenterar årets andel aspiranter med invandrarbakgrund,
Svenska Dagbladet 2005-07-11.

Om målet är att successivt minska andelen svenskar inom poliskåren, måste det ju innebära att även Marie Andersson en dag blir av med jobbet. Hon kommer då att bli den enda diskriminerade svensk som jag inte tycker synd om.

"Ingen skall tycka illa om andra människor. Alla skall vara glada och ha roligt."

Anders Jadner, nyutnämnd mångfaldsambassadör för Ungdomsförbundet för Mångfald, presenterar förbundets programdeklaration i
Sydsvenskan 28 februari 2005.

Jag kan inte riktigt bestämma mig för om den dyra mångfaldsambassadören och hans ungdomsförbund är rörande naiva eller bara totalt intelligensbefriade. En sak är i varje fall säker, det kommer att dröja innan den lilla 13-åriga flickan i Motala, som blev gruppväldtagen av fyra irakier, blir glad igen och det var ganska många som inte tyckte att det var särskilt roligt när en av förövarna fick högre skadestånd än offret. Jag kan dessutom lova att jag aldrig kommer att tycka något annat än riktigt, riktigt illa om de så kallade människorna som utförde övergreppet, så redan nu har alltså den ambitiösa målsättningen falerat. Tyvärr så medför nog inte detta att de skattefinansierade bidragen uteblir.

Recenserat...

The clash of civilizations - and the remaking of world order

Samuel P. Huntington

1993 författade statsvetaren och Harvardprofessorn Samuel P Huntington en artikel till den ansedda tidskriften Foreign Affairs. Artikeln, som bar titeln The clash of civilizations, slog ned som en bomb i den akademiska världen och den är än i dag en av de mest uppmärksammade och omdiskuterade vetenskapliga artiklar som någonsin skrivits. Huntington utvecklade senare sitt resonemang i en bok som fick titeln *The clash of civilizations - and the remaking of world order*. Den bärande tesen i artikeln såväl som boken är att människors kulturella identitet är mer betydelsefull för politiska skeenden än vad man tidigare velat erkänna, att kulturellt sammanhållna kollektiv i sin bredaste form – civilisationen (i vårt fall Västvärlden) – är på väg att ersätta ideologier som den viktigaste faktorn i världspolitiken och att konflikterna mellan dessa civilisationer, främst Västvärlden, Kina och den muslimska världen kommer att öka. Huntington konstaterar att tre fjärdedelar av alla inbördeskrig och flera stora internationella kriser de senaste decennierna har handlat om identitet. Han avfärdar myten om att globaliseringsprocessen och den nya teknologin skulle minska den kulturella identitetens betydelse och förutspår i stället ett kulturellt uppvaknande i stora delar av världen. De största framtida konfliktytorna ser Huntington mellan en västvärld präglad av moralisk uppluckring och låga födelsetal och en överbefolkad muslimsk värld präglad av religiös fundamentalism.

Det är också stycket Islams blodiga gränser som gjort boken ständigt mer aktuell i dessa tider av terrordåd och ökade konflikter mellan den västliga och den muslimska världsuppfattningen, både på nationell och internationell nivå. I detta stycke konstaterar Huntington bland annat att den muslimska världen är den i särklass mest krigiska civilisationen och han presenterar siffror som visar att muslimer varit inblandade i tre fjärdedelar av alla de konflikter som ägt rum mellan grupper från olika civilisationer.

Den enda egentliga kritik jag har att anföra mot Huntingtons analyser är att han, i mitt tycke, fäster för stor vikt vid religionen som identitetsskapande faktor och att han inte till fullo tycks ha insett den inverkan och de enorma problem som massinvandringen innebär för stabiliteten i de västeuropeiska länderna och möjligheten till långsiktig överlevnad och bibehållande inflytande för den västerländska civilisationen. Beträffande den senare frågan tycks dock Huntington ha genomgått ett uppvaknande på senare tid. För inte så länge sedan släppte han en ny bok med titeln *Who are we? - immigration and American identity*, där han identifierar massinvandringen som ett av de största hoten mot den västerländska civilisationen.

Om Who are we? får ett lika stort inflytande på den västerländska debatten som The clash of civilizations återstår att se, men om den så bara skulle innehålla hälften av den glimrande retorik, de högintressanta fakta och de väl underbyggda argument som präglar den sistnämnda, så lovar jag att den är läsvärd.

Mattias Karlsson

Varför jag inte är muslim

Ibn Warraq

Begreppet "före detta muslim" är inte något man stöter på särskilt ofta och de flesta förstår säkert varför. Den numera ständigt dödsdotade Ayaah Hirsi Ali, som skrev manuset till den film som blev den holländske filmmakaren Theo van Goghs död, finns dock en i denna modiga lilla skara som kan ställa sig bakom en sådan fras. Författaren Ibn Warraq, som skriver under pseudonym för att undvika van Goghs och Hirsi Alis öde, är en annan. I boken *Varför jag inte är muslim* gör Ibn Warraq upp med den religion som hela hans familj fortfarande bekänner sig till och som dominerar det land där han föddes och växte upp. Med utgångspunkt i 200 års islamforskning skärskådar Ibn Warraq kritiskt varje aspekt av den muslimska religionen och traditionen.

Trots att han ofta är helt kompromisslös i sina fördömanden av sin barndomsreligion, hänfaller Ibn Warraq aldrig till propaganda. Boken är skriven i en intellektuell anda, argumenten är väl underbyggda och stöder sig ofta på islams egna källor. För alla som vill få ett annat perspektiv på den officiella och positiva bilden av islam kan jag varmt rekommendera denna bok. Den går att köpa via Humanist förlag i Norge. För debatterande islamkritiker är den ett måste. Om de fundamentalistiska muslimerna skulle få kännedom om hans sanna identitet, skulle citat som det nedanstående med all säkerhet rendera Ibn Warraq, samma typ av fatwa eller dödsdom, som för några år sedan drabbade hans kollega Salman Rushdie. Låt oss hoppas att så aldrig blir fallet.

Det avskyvärda uppförandet mot kvinnor, icke-muslimer, heretiker, och slavar som den muslimska civilisationen uppvisat, är en direkt följd av de principer som är fastlagda i Koranen och utvecklade av de islamska rättslärderna. Islamsk lag är en totalitär och teoretisk konstruktion som har till avsikt att kontrollera varje aspekt av en persons liv från födsel till död.

Mattias Karlsson

18 sept Kyrkovalet 2005

Sverigedemokraternas toppkandidater

Gabriella Johansson berättar att hon blev medlem i Sverigedemokraterna år 2000 och att hon snabbt fick kontakt med personer som Björn Söder, Jimmie Åkesson, Richard Jomshof och inte minst Mattias Karlsson, som hon i dag har en son med. Därmed var det också enkelt och ganska självklart att engagera sig aktivt i partiet, menar Gabriella.

Gabriella började snart engagera sig aktivt i partiet genom att delta i flygbladsutdelningar och med att skriva uppskattade artiklar i SD-Kuriren och gick sedan vidare till att även sitta i valberedningar och styrelser. I och med att Mattias och Gabriella fick sin son i mars 2003 valde Gabriella att ta en paus från politiken. I dag sitter hon dock åter i Syddistriktets styrelse och är toppnamn i kyrkovalet.

Gabriella berättar att hon har en fil.kand. från Lunds universitet med engelska som huvudämne och litteraturvetenskap som andräämne. Målet är att arbeta som översättare i framtiden och Gabriella tar redan i dag en del uppdrag. På frågan om vilka frågor som är de viktigaste i kyrkovalet svarar hon följande:

- De viktigaste frågorna för mig i kyrkovalet är att Svenska kyrkan ska vara en kraft att räkna med när det gäller moraliska frågor och värmandet om familjen. De svenskar som besöker kyrkan ska kunna känna igen sin barndoms kyrka med alla dess traditioner. Sedan har kyrkan givetvis också en roll där de stöttar de som har det svårt, oavsett bakgrund, men det stödet får inte innebära att man bryter mot svensk lag. Kyrkan måste vara tydlig i sitt budskap med att det är en kristen organisation och att den vill föra ut kristna värderingar till hela det svenska samhället. Utan den aspekten saknar kyrkan existensberättigande och blir bara ännu en flummig "multikulturförespråkande" förening för inbördes beundran. Jag vill ha en stark kyrka med ett starkt kristet budskap.

Eva Nyman berättar inledningsvis att hon är född och uppvuxen i Bromma och att hon senare flyttade till Karlstad där hon tog studenten 1968. Därpå utbildade Eva sig till mellanstadielärare, samtidigt som hon läste på dåvarande Universitetsfilialen. På 70-talet och i början av 80-talet jobbade Eva som lärare i grundskolan samtidigt som hon valde att läsa vidare. Efter en fil. kand. i svenska och historia i Karlstad fortsatte Eva att läsa vidare i Uppsala. År 2000 disputerade hon i nordiska språk, och sedan hösten 2000 har Eva arbetat som universitetslärare i svenska - något hon tyckt varit mycket roligt och lärorikt.

Medlem i Sverigedemokraterna blev Eva 1994, och sedan dess har hon arbetat mer eller mindre aktivt i partiet. År 1995 kom Eva med i styrelsen för kommunföreningen i Uppsala och 1996 blev hon invald i partistyrrelsen, där hon blev kvar till våren 2005.

Eva berättar vidare att hon är uppfödd i ett hem där man var kristen utan stora åthävor och att kristendomen var en självklarhet både hemma och i skolan. Hon berättar dessutom att de hade morgonbön regelbundet ända upp till gymnasiet, varför många psalmsverser sitter djupt rotade i minnet.

På 60-, 70- och 80-talen var Eva en trågen kyrkibesökare, men allteftersom tiden gick började hon känna sig allt mindre hemma i kyrkan. I Uppsala var länge Heliga Trefaldigheten en kyrka dit Eva gärna gick, inte minst då chansen var stor att man där fick höra en predikan som gav något att tänka på. Vid 90-talets mitt valde Eva att gå ur kyrkan. Men eftersom Eva ser kyrkan som ett hem, trivdes hon inte att stå utanför.

- Jag kan ha synpunkter på mycket inom kyrkan, men är jag inte med och tar ansvar så får jag väl skylla mig själv om det inträffar saker som jag inte gillar, säger Eva.

Margareta Sandstedt säger sig själv ha varit en Gudssökande sedan barnsben, och tror att orsaken varit att göra med omtumlade händelser den egna familjen tidigare varit drabbad av. Därför anser hon den logiska följden vara begriplig då hon som 20-åring hamnade i en sekt som kallar sig Jehovas vittnen, som påstod sig ha alla svar, vilket man som ung och vilken gärna eftersträvar.

Enligt Margareta var detta en tid med både nyttiga och smärtsamma erfarenheter, då hon efter en tid lyckades söka hjälp av Svenska kyrkan för att låta sig "avtvättas" från sektens järngrepp. Händelsen gjorde att det teologiska och psykologiska intresset tog fart i sin vandring runt i olika församlingar för att ägna sig åt bibelstudier. Detta alltid i hopp om att kunna hjälpa de kamrater som av dödsångest tvingats kvar i sekten.

Margareta har engagerat sig mycket i ämnen som berör den kristna tron och personlig utveckling. Som utbildad alkohol- och drogbehandlare anser hon att studier i beroendeläran fördjupat förståelsen för hur en dysfunktionell miljö har makt att påverka människor på det mest tragiska vis. Därför anser hon sig ha fog för påståendet att dagens samhällsklimat följer alla de riktlinjer som kännetecknar ett sektariskt hållningssätt, där man med halvsanningar och totalitärt styre avtvingar människor ett självständigt och kritiskt tänkande för ett undslippande av vrede och straff. En farlig maktstruktur som går hand i hand med andra destruktiva religioner som kräver underkastelse och lydnad till förmån för en Allsmäktig statsmakt.

- Jag vurmar starkt för de mänskliga rättigheterna och efterlyser skolor med avsaknad från politisk propaganda. I ett friskt samhälle ska det inte finnas något som anses förbjudet att vare sig diskutera eller debattera om, säger Margareta.

Rösta för en fädernas kyrka i Sveriges land!